

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

OBIEKT:

GWDA sp. z o.o.

ul. Na Leszkowie 4, 64-920 Piła

OPRACOWANIE:

ZATWIERDZIŁ:

Data opracowania: MAJ 2022 r.

SPIS TREŚCI

1. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA I WARUNKÓW TECHNICZNYCH, W TYM ZAGROŻENIA WYBUCEM	4
1.1. Przedmiot i zakres opracowania	4
1.2. Opis obiektu.....	5
1.2.1 Dane ogólne	4
1.2.2 Lokalizacja obiektu	6
1.2.3 Zatrudnienie i system pracy w obiekcie.....	7
1.3. Rozwiązania konstrukcyjno – materiałowe	7
1.4. Określenie powierzchni, wysokości i liczby kondygnacji obiektu	23
1.5. Kategoria zagrożenia ludzi i przewidywana liczba osób znajdujących się w ciągu dnia w obiekcie.....	25
1.6. Klasa odporności pożarowej.....	26
1.7. Odległość od obiektów sąsiadujących	28
1.8. Parametry pożarowe występujących substancji niebezpiecznych, w tym niebezpiecznych pożarowo.....	28
1.9. Podział obiektu na strefy pożarowe	29
1.10. Występujące gęstości obciążenia ogniowego w strefie lub strefach pożarowych	29
1.11. Lokalizacja pomieszczeń i przestrzeni zewnętrznych zakwalifikowanych jako strefy zagrożenia wybuchem	30
1.12. Sposób ochrony budynku	32
1.13. Warunki wykończenia wewnątrz	32
1.14. Instalacje zastosowane w obiekcie	32
1.15 Droga pożarowa.....	36
1.16 Przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę	37
1.17 Wyposażenie w podręczny sprzęt przeciwpożarowy	38
1.18 Oznakowanie ewakuacyjne i przeciwpożarowe	41
2. WYMAGANIA ORGANIZACYJNO – PORZĄDKOWE	42
2.1 Zakres odpowiedzialności za przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych	42
2.2 Zasady zapobiegania pożarom	43
2.3 Zasady wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	46
2.4 Sposoby poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic.....	50

2.5	Sposoby zapoznawania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.....	51
2.6	Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia	53
3.	ZASADY UŻYWANIA PODRĘCZNEGO SPRZĘTU GAŚNICZEGO.....	55
3.1	Gaśnica	55
3.1.1.	Gaśnice proszkowe	55
3.1.2.	Gaśnice śniegowe	57
3.2	Ogólne zasady postępowania podczas gaszenia pożaru	59
3.3	Hydranty wewnętrzne przeciwpożarowe.....	60
3.4	Koce gaśnicze.....	61
4.	EWAKUACJA	62
4.1	Warunki ewakuacji.....	62
4.2	Organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania	63
4.3	Podstawowe zasady ewakuacji osób i mienia	64
4.4	Decyzja o ewakuacji.....	66
4.5	Etapy ewakuacji.....	69
5.	WYKAZ PRZEPISÓW I NORM.....	77
6.	ZAŁĄCZNIKI.....	77

1. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA I WARUNKÓW TECHNICZNYCH, W TYM ZAGROŻENIA WYBUCHEM

1.1. PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA

Przedmiotem niniejszego opracowania jest analiza warunków ochrony przeciwpożarowej oraz określenie sposobów postępowania pracowników GWDA przy ul. Na Leszkowie 4, 64-920 Piła, w czasie zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi. Podstawowym zadaniem opracowania jest również ocena realnych zagrożeń pożarowych występujących podczas normalnego funkcjonowania budynku oraz określenie wymagań dotyczących zabezpieczenia techniczno – budowlanego i ppoż. obiektu, jakie powinny być spełnione, aby nie występowały w nim warunki zagrażające życiu ludzi, a sprzęt gaśniczy zapewniał skuteczną ochronę przed pożarem oraz określenia warunków ewakuacji w kontekście funkcji obiektu. Równorzędnym celem opracowania owej Instrukcji Bezpieczeństwa Przeciwpożarowego jest zarówno przygotowanie pracowników do podjęcia akcji ratowniczo-gaśniczej po uprzednim rozpoznaniu wielkości zagrożenia, jak i podjęcie próby ograniczenia jego skutków oraz przygotowanie warunków do działania specjalistycznym podmiotom ratowniczym, takim jak jednostki straży pożarnej.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna się znajdować w miejscach ogólnodostępnych, które zapewnią możliwość ich natychmiastowego wykorzystania na potrzeby prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych.

**INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO ZNADUJE SIĘ NA
PORTIERNI U PRACOWNIKÓW OCHRONY.**

1.2. OPIS OBIEKTU

1.2.1 DANE OGÓLNE

GWDA sp. z o.o. powstała na początku 1986 roku. Teren należący do Spółki jest w całości ogrodzony i zajmuje powierzchnię 35 ha.

Wiodącym celem działalności Spółki GWDA jest ochrona zlewni rzeki Gwdy przed negatywnymi skutkami cywilizacyjnymi. W ramach tych mieści się nade wszystko odzysk odpadów organicznych w tym szczególne osadów z oczyszczalni ścieków leżących w najbliższej okolicy miasta Piły. Spółka ma swoją siedzibę w Pile Leszkowie w przemysłowej strefie miasta. Oczyszczalnia ścieków przyjmuje ścieki komunalne i przemysłowe z terenu miasta Piła oraz gminy Szydłowo. Ścieki dostają się do obiektu z przepompowni osiedlowych lub innych, a ponadto są dowożone wozami asenizacyjnymi. Na terenie Spółki oprócz procesu oczyszczania ścieków metodą biologiczną prowadzi się działalność związaną z przetwarzaniem odpadów. Produkuje się nawozy organiczne oraz organiczne środki poprawiające właściwości gleby w celach handlowych.

Istniejąca kompostownia odpadów biodegradowalnych o pow. 36 407 m² zlokalizowana jest przy oczyszczalni ścieków w Pile w południowo-wschodniej części Piły. Jej nawierzchnię stanowi płyta żelbetowa z której odciek jest odprowadzany do oczyszczalni ścieków.

W procesie kompostowania na instalacji przetwarzane są ustabilizowane komunalne osady ściekowe sortowane u źródła odpady biodegradowalne z przemysłu spożywczego, papierniczego i drzewnego, odpady z produkcji rolniczej, odpady ulegające biodegradacji z parków i ogrodów oraz inne odpady, których skład potwierdzony stosownymi badaniami pozwala na ich wykorzystanie w procesie kompostowania.

Instalację wyposażono w:

- Płyty kompostowe o powierzchni użytkowej 36 407 m².
- Mobilne urządzenia służące do dezodoryzacji.
- Zasięki odwodnieniowe, wchodzące w skład płyt kompostowych o powierzchni użytkowej – 1 350,0 m², które przeznaczone są do wstępnego przetwarzania odpadów o wysokim stopniu uwodnienia.
- Stanowisko mycia kół i podwozi – zamontowane urządzenie typu Moby Dick,
- Sito mobilne wyposażone w bębny przesiewające.
- Przerzucarki do kompostu marki Backhus wyposażone w przystawkę do rozwijania tkanin zamykających pryzmę oraz zestaw specjalistycznych tkanin. Pryzmy tak przykryte stanowią zamknięty reaktor.
- Ciągnik z przyczepą/przyczepami
- Ładowarki.

1.2.2 LOKALIZACJA OBIEKTU

GWDA sp. z o.o. mieści się w południowo – wschodniej części miasta Piła w odległości 4,5 kilometra od jego centrum.

Od strony wschodniej teren oczyszczalni przylega bezpośrednio do lasu sosnowego w wieku około 75 lat. Od strony zachodniej w odległości około 15 m od granicy działki przebiega obwodnica miasta Piły. Obwodnica jest wyniesiona na odcinku sąsiadującym z oczyszczalnią na wysokość około 4-6 metrów ponad poziom terenu. Wyniesienie to związane jest z wybudowaniem wiaduktów nad trasami kolejowymi oraz mostów nad drogami kołowymi biegnącymi w sąsiedztwie wspomnianych trakcji kolejowych.

Najbliższe zabudowania o charakterze przemysłowym są oddalone od granicy działki Spółki o około 300 m od strony północnej i zajmowane są przez firmę zajmującą się przerobem drewna ZPH Teresa Górską. Najbliższe zabudowania o charakterze mieszkalnym są oddalone o około 400 m od granicy działki od strony zachodniej za wspomnianym wcześniej wyniesieniem obwodnicy.

1.2.3 ZATRUDNIENIE I SYSTEM PRACY W OBIEKCIE

Spółka GWDA pracuje w systemie całodobowym. Załoga spółki pracuje w systemie ośmiogodzinnym ruchomym [administracja] oraz zmianowym. Zatrudnia obecnie około 41 osób.

GWDA sp. z o.o. jest użytkowana przez całą dobę, od godz. 6:00 - 7:00 do 14:00 – 16:00 przebywa pełny stan osobowy pracowników firmy oraz do 5 pracowników laboratorium, natomiast od 15:00 do 6:00 rano pozostaje pracownik ochrony plus obsługa oczyszczalni: dyspozytor, pracownik zmianowy oraz w zależności od zmian pracownicy laboratorium. W godzinach od 14:00 do 22.00 przebywają dwie pracownice gospodarcze (z czego jedna w godzinach 15-19) , które dbają o porządek w budynkach administracyjno – socjalnych

W dni wolne od pracy na terenie firmy przebywają – pracownik ochrony, dyspozytor i pracownik zmianowy -całą dobę , 1-2 osoby z laboratorium – 8 godzin, operator ładowarki na terenie kompostowni – do 8 godzin.

1.3. ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO – MATERIAŁOWE

- BUDYNEK ADMINISTRACYJNO – BIUROWY (1):

Budynek dwukondygnacyjny niepodpiwniczony o zróżnicowanej bryle. Opisany na planie wydłużonego prostokąta z poszerzeniami na końcach od strony wschodniej (na dwóch kondygnacjach) i od strony zachodniej na poziomie parteru. W części środkowej dobudowano „skrzydło” w kształcie trójkąta na potrzeby biur i strefy obsługi klienta. Zaprojektowany i wykonany w technologii tradycyjnej z układem nośnym poprzecznym o rozstawie ścian nośnych 6 i 3 m. Ściany nośne zewnętrzne wykonane jako czterowarstwowe. Warstwa nośna z gazobetonu o grubości 25 cm, warstwa docieplenia z wełny mineralnej o grubości 8-10 cm i warstwa zewnętrzna z cegły o grubości 12 cm oraz 4 warstwa dołożona w trakcie termomodernizacji – od zewnątrz warstwa styropianu grubości ok 20 cm pokryta tynkiem cienkowarstwowym. Całkowita grubość ścian zewnętrznych wraz z tynkiem mieści się od 68 do 69 cm. Ściany wewnętrzne konstrukcyjne wykonane z cegły pełnej o grubości 25 cm. Stropy nad parterem i nad piętem wykonane z prefabrykowanych płyt żelbetowych. Połowa drugiej kondygnacji została wydzierżawiona oddziałowi firmy SGS Polska sp. z o.o., ul. Jana Kazimierza 3, 01- 233 Warszawa, która przystosowała pomieszczenia dla Laboratorium

Środowiskowego.

W 2018r. doszło do rozbudowy i częściowej przebudowy istniejącego budynku administracyjnego ze zmianą sposobu użytkowania, która polegała na wyburzeniach wybranych ścian w istniejącej części budynku oraz rozbudowie partii wejściowej z pomieszczeniami do obsługi klienta i biurami.

W obiekcie istnieje system sygnalizacji pożaru [SSP] wykonany na bazie centrali POLON-ALFA IGNIS 1080. Centrala zlokalizowana jest w pomieszczeniu dyspozytorni, a optyczne czujki dymu typu POLON DUR-40 rozmieszczono w strefie podsufitowej w przestrzeni między stropem masywnym a podwieszonym. Czujki zainstalowano na poziomie parteru, piętra, budynku warsztatowym oraz socjalno-biurowym. Ponadto w budynku rozmieszczono sygnalizatory akustyczne po jednym na korytarzu każdej kondygnacji oraz na elewacji zewnętrznej.

- **BUDYNEK SOCJALNO-BIUROWY (4):**

Jest to budynek wolnostojący o charakterze socjalno-biurowym. Posiada jedną kondygnację nadziemną – budynek niepodpiwniczony. Ściany budynku murowane z betonu komórkowego o grubości 40 cm. Ściany nośne wewnętrzne wykonane z cegły sylikatowej grubości 24 cm. Stropodach wykonano z płyt kanałowych grubości 24 cm.

W szatni obiektu umieszczono w strefie podsufitowej czujki dymu połączone z centralą SSP zlokalizowaną w budynku administracyjno-biurowym. Ponadto w budynku zainstalowano sygnalizator akustyczny.

- **BUDYNEK WARSZTATOWY (2):**

Budynek wolnostojący o charakterze warsztatowym. Posiada jedną kondygnację nadziemną – budynek niepodpiwniczony. Ściany budynku murowane z pustaków o grubości 39 cm. Ściany nośne wewnętrzne wykonane z pustaków o grubości 19 cm. Stropodach wykonano z płyt korytowych na belkach stalowych opartych na ścianach poprzecznych. Ostatnie pomieszczenie w omawianym budynku zostało wypożyczane firmie SGS Polska sp. z o.o., Jana Kazimierza 3, 01-248 Warszawa, która utworzyła w nim magazyn podręczny.

- WIATA STALOWA OTWARTA NA ODPADY KOMUNALNE (M):

Wiata stalowa otwarta o powierzchni około 35 m² i wysokości 4 m.

- STANOWISKO ŁADOWANIA POJAZDÓW ELEKTRYCZNYCH (O)

Wiata o konstrukcji metalowej wyposażona w stacje ładowania pojazdów elektrycznych

- WIATA MAGAZYNOWA BUTLI GAZOWYCH (U)

Wiata zamknięta z przylegającym kontenerem ażurowym przeznaczona na magazynowanie gazów palnych.

- MAGAZYN CZĘŚCI ZAMIENNYCH (9):

Dzierżawiony przez firmę zewnętrzną. Budynek wolnostojący o charakterze warsztatowym. Jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony. Obiekt wykonany w technologii tradycyjnej.

- **MAGAZYN (10):**

Budynek wolnostojący o charakterze warsztatowym. Jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony. Obiekt wykonany w technologii tradycyjnej.

W magazynie (10) znajdują się 3 pomieszczenia zamykane bramami dwuskrzydłowymi.

- **GARAŻ BLASZANY (P):**

Blaszany garaż o wymiarach 12 x 5 m, ze spadem dachu na tył, czterema bramami dwuskrzydłowymi.

- BUDYNEK ENERGETYCZNY (11):

Budynek wolnostojący, pełni funkcję głównej stacji energetycznej. Mieści dwie komory średniego i wysokiego napięcia oraz dwie komory transformatorowe. Posiada jedną kondygnację nadziemną – budynek niepodpiwniczony, wykonany metodą uprzemysłowioną. Ściany budynku z elementów prefabrykowanych, panelowych typowych dla stacji transformatorowych typu MSTW – 10-20. Ściany oddzielające komory transformatorowe od rozdzielni „ŚN” wykonano z pustaków typu KO 65-W. Dach z płyt typowych PD-270/90 i PD-270-30 na obrzeżach budynku, w części środkowej płyty korytkowe.

- BUDYNEK CENTRUM OZE (7):

Kontener wolnostojący o wymiarach 5,85 x 2,24 m. Ściany i dach kontenera zostały wykonane z płyt warstwowych wypełnionych pianą PUR. Ruszt stalowy, blacha ocynkowana. Kontener posiada witrynę okienną oraz drzwi wejściowe.

- BUDYNEK DMUCHAW (12):

Budynek wolnostojący. Jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony. Obiekt wykonany w technologii tradycyjnej.

- PRZEPOMPOWNIA OPERACYJNA (15):

Budynek wolnostojący. Posiada jedną kondygnację nadziemną – budynek niepodpiwniczony. Konstrukcję nośną części nadziemnej zaprojektowano układem słupowo-ryglowym.

- BUDYNEK WIRÓWEK (17):

Budynek wolnostojący. Posiada jedną kondygnację nadziemną – budynek niepodpiwniczony, wykonany metodą uprzemysłowioną. Ściany budynku z elementów prefabrykowanych. Ściany powyżej izolacji z cegły o grubości 39 cm. Słupy – żelbetowe, prefabrykowane i wylewane bezpośrednio na budowie. Strop pod wirówkami wykonano z płyty żelbetowej o gr. 10 cm, oparta na podciągach.

Budynek wirówek posiada system sygnalizacyjno-pomiarowy gazów wybuchowych, które mogą okresowo pojawiać się w obiekcie. System podłączony jest do dyspozytorni, w której całodobowo jest pełniony dyżur przez dyżurnego dyspozytora. Ponadto omawiany system samoczynnie załącza w określonych sytuacjach alarm dźwiękowy oraz mechaniczną wentylację wyciągową celem przewietrzenia obiektu.

- BUDYNEK KRAT (14):

Budynek wolnostojący, zaprojektowany w technologii tradycyjnej. Budynek w części (przyziemie) ze ścianami monolitycznymi wylewanymi w szalunkach zbrojonymi dołem prętami ze stali A-I i obmurowanymi cegłą pełną klinkierową. Ściany piętra warstwowe murowane z cegły pełnej. Stropodach pełny z konstrukcją nośną z belek stalowych i prefabrykowanymi płytami żelbetowymi.

W budynku zainstalowano system sygnalizacyjno-pomiarowy gazów wybuchowych, które mogą okresowo pojawiać się w obiekcie. System podłączony jest do dyspozytorni, w której całodobowo jest pełniony dyżur przez dyżurnego - dyspozytora.

Ponadto omawiany system samoczynnie załącza w określonych sytuacjach alarm dźwiękowy, a także mechaniczną wentylację wyciągową celem przewietrzenia obiektu.

- STACJA ZAGĘSZCZANIA OSADÓW (16):

Budynek wolnostojący. Wykonany w konstrukcji stalowej pokryty płytami warstwowymi.

- PUNKTY ZLEWCZE Z BIOFILTREM (B):

Wykonano inwestycję polegającą na hermetyzacji dwóch punktów zlewczych z posadowieniem biofiltra na terenie oczyszczalni ścieków GWDA. Celem zadania była likwidacja odorów z komory ściekowej oraz zbiornika cylindrycznego za pomocą biofiltra. Po wykonaniu inwestycji zaktualizowano DZPW oraz doposażono punkt hermetyzacji w sprzęt gaśniczy.

- INSTALACJA KWASU OCTOWEGO (W)

Kwas octowy wykorzystywany jest w obrębie oczyszczalni ścieków jako dodatek poprawiający efektywność biologicznego usuwania zanieczyszczeń (m. in. azotu) z dopływających ścieków. Zapas kwasu octowego, maksymalnie 20 ton przechowywany jest w dwupłaszczowym zbiorniku podziemnym zlokalizowanym w centralnej części zakładu przy głównej drodze komunikacyjnej w sąsiedztwie zbiornika PIX i osadnika wstępnego. Zbiornik został wyposażony w system kontroli szczelności przestrzeni międzypłaszczowej, z alarmem wycieku w całodobowej dyspozytorni zlokalizowanej w budynku administracyjnym. Przy zbiorniku od południowej strony zlokalizowane jest stanowisko rozładunku autocystern wyposażone w przyłącze oraz uziemienie umożliwiające podłączenie cysterny do uziemienia instalacji zbiornikowej. Nad zbiornikiem znajduje się odpowietrzenie z absorberem wychwytyjącym pary kwasu octowego, w jego sąsiedztwie znajduje się szafa technologiczna z wbudowanym dwoma pompami dozującymi kwas octowy do ścieków. Zastosowane w obrębie instalacji kwasu octowego urządzenia elektryczne posiadają wykonanie przeciwwybuchowe Ex.

- INSTALACJA OLEJU NAPĘDOWEGO

Na terenie zakładu wykorzystywane są pojazdy zasilane olejem napędowym. Zapas paliwa przechowywany jest w nadziemnym zbiorniku o pojemności 3 m³ usytuowanym na wydzielonym terenie od północno-zachodniej strony budynku przepompowni ścieków oczyszczonych. Zbiornik wyposażony jest w dystrybutor, elektroniczny wskaźnik poziomu paliwa, system antyprzepełnieniowy, rozdzielnię elektryczną oraz uziemienie.

- KOMPOSTOWNIA:

STREFA POŻAROWA (pryzmy kompostowe, stogi słomy, sterty gałęzi) Na terenie kompostowni magazynuje się między innymi:

- słomę w balotach,
- odpady biodegradowalne,
- rozdrobnione pryzmy kompostowe,
- odpady ulegające biodegradacji z parków i ogrodów - rośliny w postaci gałęzi, trawy i drobnych korzeni.

➤ HALA GOSPODARCZO-MAGAZYNOWA (NAMIOTOWA) (X1)

Obiekt jednokondygnacyjny, jednoprzestrzenny, bez ścian i przegród wewnętrznych, w formie łukowego tunelu. Dach łukowy kryty materiałem poliestrowym, powlekany PVC - konstrukcja stalowa z profili systemowych kotwiona do podłoża za pomocą kotew chwytakowych. Halę gospodarczo – magazynową (namiotową) usytuowano jak na rysunku projektu zagospodarowania terenu, równoległe do zachodniej krawędzi nawierzchni betonowej na sąsiedniej działce nr 111, w odległości 14,5m od wschodniej krawędzi nawierzchni betonowej na sąsiedniej działce nr 111.

➤ HALA NAMIOTOWA (X2)

Hala namiotowa o konstrukcji stalowej pokryta tkaniną z tworzywa sztucznego – zbrojony poliester wysokiej odporności. Wyrób klasyfikowany jako niezapalny. Hala wyposażona w instalację elektryczną. Do wjazdu służy brama rolowana pojedyncza. Hala służy do parkowania przyczepki do kompostu.

➤ PLAC KOMPOSTOWY NR 1 I BOKSY NR 1A

Powierzchnia użytkowa placu kompostowego nr 1 8 987 m²

Powierzchnia użytkowa boksów odwodnieniowych nr 1A 1 350.0 m²

Plac o nawierzchni betonowej o grubości 250 mm ze zbrojeniem rozproszonym polipropylenowym. Dokoła placu, poza bokiem sąsiadującym ze ścianą żelbetową boksów i wzdłuż dojazdu – wał ziemny, umocniony płytami typu Jomb wzdłuż głównej drogi dojazdowej. Spadek placu do rowu odwodnieniowego usytuowanego wzdłuż dłuższego boku, odciek skierowany do studzienki zbiorczej i dalej do grawitacyjnej kanalizacji sanitarnej Oczyszczalni ścieków. W obrębie placu kompostowego NR 1 wydzielono boksy odwodnieniowe. Zasięki o wymiarach w rzucie 30 x 45 m. Ściany żelbetowe o grubości 0,30 m i wysokości względem placu od 1.09m do 2.00 m, z trzech stron oraz ściany wewnętrzne wydzielające 3 boksy. Nawierzchnia z płyt otworowych żelbetowych typu Jomb, ułożonych na warstwach filtracyjnych i odcinkiem do kanalizacji sanitarnej Oczyszczalni ścieków.

➤ PLAC KOMPOSTOWY NR 2

Powierzchnia użytkowa 6 372.0 m²

Plac o nawierzchni z płyt otworowych Jomb. Odciek poprzez warstwy filtracyjne i system drenażu odpływa do studzienek kanalizacyjnych usytuowanych w drodze.

➤ PLAC KOMPOSTOWY NR 3

Powierzchnia użytkowa	4 968.0 m ²
-----------------------	------------------------

Plac o nawierzchni betonowej o grubości 250 mm, ze ścianami okalającymi z trzech stron w kształcie grobli. Spadek placu w kierunku wolnego boku do rowu odwadniającego.

➤ STANOWISKO MYCIA KÓŁ

Na wysokości boksów odwodnieniowych usytuowano stanowisko mycia kół o nawierzchni szczelnej betonowej na folii, posadowione na płycie żelbetowej o gr. 200 mm.

➤ PLAC KOMPOSTOWY NR 4/4A

Powierzchnia użytkowa placu kompostowego nr 4	11 680.0 m ²
---	-------------------------

Powierzchnia użytkowa placu kompostowego nr 4A	4 400.0 m ²
--	------------------------

Plac o nawierzchni betonowej o grubości 250 mm ze zbrojeniem rozproszonym polipropylenowym. Plac kompostowy NR 4A posiada spadki skierowane na plac NR 4. Odciek z placu kompostowego NR 4 i 4A oraz zanieczyszczone wody deszczowe zbierane są poprzez centralny kanał grawitacyjny biegnący przez plac kompostowy do pompowni ścieków. Teren kompostowni został wyposażony w 3 hydranty ppoż. zewnętrzne nadziemne - dwa DN 80 oraz jeden podwójny DN 80/ DN 100 zasilane z sieci miejskiej wodociągowej. Dodatkowo na placu nr 4 znajdują się dwa hydranty będące urządzeniami technologicznymi zasilane ze studni głębinowej.

Dokładną lokalizację przedstawia załącznik nr 17.

➤ POMPOWNIA ŚCIEKÓW, STUDZIENKA ODSTOJNIKOWA, STUDZIENKA PRZEPŁYWOMIERZA

Pompownia wykonana z kręgów żelbetowych Ø 2500 mm. Studzienki odstojnikowa i przepływomierza z kręgów żelbetowych Ø 1200 mm.

➤ BARAK SOCJALNY (19)

Budynek kontenerowy 14,5 m²

Budynek dla obsługi kompostowni, nie przeznaczony na stały pobyt ludzi.

➤ STUDNIA GŁĘBINOWA

Studnia o wydajności 10 m³/h z siecią wodociągową zasilającą docelowo 2 hydranty technologiczne na placu nr 4.

Podczas procesu kompostowania/napowietrzania/składowania balotów słomy:

- stosować się do wskazań w instrukcji obsługi przy eksploatacji maszyn rolniczych, budowlanych (rębak, ładowarki, ciągniki z przyczepami);
- minimalna odległość układu napędowego od stert, stogów i budynków o konstrukcji palnej powinna wynosić 5 m;
- silniki spalinowe ustawiać na podłożu niepalnym, w odległości co najmniej 10 m od stert, stogów lub budynków o konstrukcji palnej;
- zabezpieczyć urządzenia wydechowe silników spalinowych przed wylotem iskier;
- zakazuje się używania otwartego ognia oraz palenia tytoniu.

Strefa pożarowa sterty, stogu lub brogu z palnymi produktami roślinnymi nie powinna przekraczać 1 000 m² lub 5 000 m³.

Przy ustawianiu stert stogów i brogów należy zachować co najmniej następujące odległości:

- od budynków wykonanych z materiałów:
 - palnych – 30 m,
 - niepalnych z pokryciem co najmniej trudno zapalnym – 20 m;
- od dróg publicznych i torów kolejowych - 30 m;
- od dróg wewnętrznych i granicy działki - 10 m;
- od urządzeń i przewodów linii energetycznych wysokiego napięcia – 30 m;
- od lasów i terenów zalesionych - 100 m;
- między stertami, stogami i brogami stanowiącymi odrębne strefy pożarowe – 30 m.

Wokół stert, stogów i brogów należy wykonać i utrzymać powierzchnie co najmniej 2 m w odległości 3 m od ich obrysu pozbawioną materiałów palnych.

Produkty roślinne należy składować w sposób uniemożliwiający ich samo zapalenie. W przypadku konieczności składowania produktów niedosuszonych należy okresowo sprawdzać ich temperaturę.

Na terenie Kompostowni na placu 4 i 4a magazynowane są odpady, które mogą ulegać procesom samonagrzewania - odpady o kodzie 20 02 01 - odpady ulegające biodegradacji, w skład których mogą wchodzić: części roślin, trawa, liście, gałęzie, a także częściowo przetworzone ww. tzw. zrębka. Zgodnie z przepisami w tym zakresie sposób postępowania z ww. odpadami określa Instrukcja postępowania z odpadami mogącymi ulegać samonagrzewaniu stanowiąca załącznik do niniejszej Instrukcji (załącznik nr 20).

1.4. OKREŚLENIE POWIERZCHNI, WYSOKOŚCI I LICZBY KONDYGNACJI OBIEKTU

Budynek administracyjno-biurowy						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
2 nadziemne	8,35	Niski	544,33	do 500 MJ/m ²	740,85	3 649,00

Budynek socjalno-biurowy						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	4,25	Niski	242,90	do 500 MJ/m ²	188,30	963,45

Budynek warsztatowy						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	4,92	Niski	228,20	do 500 MJ/m ²	-	1143,30

Magazyn części zamiennych						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1 nadziemna	4,92	Niski	66	do 500 MJ/m ²	-	1143,30
1 nadziemna	4,92	Niski	30	do 500 MJ/m ²	-	147,60

Budynek przepompowni operacyjnej przy WKFO						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	4,35	Niski	50	do 500 MJ/m ²	-	217,50

Budynek wirówek						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	6,35	Niski	174,50	do 500 MJ/m ²	-	1.108,00

Budynek krat						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	10,76	Niski	99,49	do 500 MJ/m ²	-	1.070,60

Stacja zagęszczania osadów						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	3,75	Niski	65,52	do 500 MJ/m ²	-	245,70

Hala gospodarczo-magazynowa (namiotowa)						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	6,75	Niski	143,40	do 500 MJ/m ²	143,40	700

Hala namiotowa						
Liczba kondygnacji	Wysokość [m]	Grupa wysokości budynków	Pow. zabudowy [m ²]	Gęstość obciążenia ogniowego	Pow. użytkowa [m ²]	Kubatura [m ³]
1	4,5	Niski	100	do 500 MJ/m ²	100	450

1.5. KATEGORIA ZAGROŻENIA LUDZI I PRZEWIDYWANA LICZBA OSÓB ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W CIĄGU DNIA W OBIEKCIE

Zgodnie z § 209, ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r., w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75 poz. 690 z późn. zm.) strefy pożarowe obiektu GWDA sp. z o.o ze względu na przeznaczenie i sposób użytkowania kwalifikuje się jako produkcyjno- magazynowe **PM**, oraz kategorii zagrożenia ludzi **ZL III** – budynek administracyjno- biurowy.

PM – pomieszczenia wykorzystywane do celów produkcyjnych lub magazynowych związanych z produkcją.

ZL III - strefy pożarowe przeznaczone dla użyteczności publicznej, z wyjątkiem przeznaczonych przede wszystkim dla ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się oraz zawierających pomieszczenie dla ponad 50 osób, nie będących jego stałymi użytkownikami; obejmuje także te strefy pożarowe, które nie są ogólnodostępne, ale mają przeznaczenie biurowe lub socjalne.

Lp.	Nazwa obiektu	Kwalifikacja	Przewidywana liczba osób
1.	Budynek administracyjno-biurowy	ZL III	Parter – 19 os. I piętro – 11-12 os.
2.	Budynek socjalno-biurowy	ZL III	Brak
3.	Budynek warsztatowy	PM	8
4.	Magazyn części zamiennych	PM	Brak
5.	Budynek energetyczny	PM	Brak
6.	Budynek dmuchaw	PM	Brak
7.	Budynek przepompowni operacyjnej przy WKFO	PM	Brak
8.	Budynek wirówek	PM	Brak
9.	Budynek krat	PM	Brak
10.	Budynek stacji zagęszczania osadów	PM	Brak
11.	Hala gospodarczo-magazynowa (namiotowa)	PM	Brak
12.	Hala namiotowa	PM	Brak

1.6. KLASA ODPORNOŚCI POŻAROWEJ

Klasa odporności ogniowej elementu budowlanego jest cechą mierzoną za pomocą czasu, w okresie którego, w warunkach pożaru, element nie powinien utracić żadnego z trzech podstawowych parametrów:

- **R** - nośności ogniowej i/lub [min],
- **E** - szczelności ogniowej i/lub [min],
- **I** - izolacyjności ogniowej [min].

Wymaganą klasę odporności pożarowej określono na podstawie § 212 ust. 4 rozporządzenia [3]. Elementy budynku powinny być nierozprzestrzeniające ognia, a ich klasa odporności ogniowej winna wynosić co najmniej:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ^{5) *)}					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1), 2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
"A"	R 240	R 30	REI 120	EI 120	EI 60	RE 30
"B"	R 120	R 30	REI 60	EI 60	EI 30	RE 30
"C"	R 60	R 15	REI 60	EI 30	EI 15	RE 15
"D"	R 30	(-)	REI 30	EI 30	(-)	(-)
"E"	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

Oznaczenia w tabeli :

(-) – nie stawia się wymagań.

1) Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.

2) Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.

3) Wymagania nie dotyczą naswietli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni; nie dotyczą także budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop albo inna przegroda, spełniająca kryteria określone w kol. 4.

4) Dla ścian komór zsypu wymaga się klasy E I 60, a dla drzwi komór zsypu klasy E I 30.

5) Klasa odporności ogniowej dotyczy elementów wraz z uszczelnieniami złączy i dylatacjami.

Lp.	Nazwa obiektu	Klasa odporności pożarowej
1.	Budynek administracyjno-biurowy	„C”
2.	Budynek socjalno-biurowy	„C”
3.	Budynek warsztatowy	„E”
4.	Magazyn części zamiennych	„E”
5.	Budynek energetyczny	„E”
6.	Budynek dmuchaw	„E”
7.	Budynek przepompowni operacyjnej przy WKFO	„C”
8.	Budynek wirówek	„C”
9.	Budynek krat	„B”
10.	Budynek stacji zagęszczania osadów	„C”
11.	Hala gospodarczo-magazynowa (namiotowa)	„E”
12.	Hala namiotowa	„E”

1.7. ODLEGŁOŚĆ OD OBIEKTÓW SĄSIADUJĄCYCH

Każdy budynek na terenie przedsiębiorstwa stanowi odrębną strefę pożarową, która nie przekracza dopuszczalnych odległości od obiektów sąsiadujących.

1.8. PARAMETRY POŻAROWE WYSTĘPUJĄCYCH SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNYCH, W TYM NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

Wykaz substancji niebezpiecznych występujących w procesie technologicznym w GWDA sp. z o.o.

Nazwa środka	Postać	Zagrożenie pożarowe	Uwagi
Koagulant żelazowy [PIX]	ciecz	brak/niepalny	
Wapno palone	materiał sypki/proszek	brak/niepalny	żrący, szkodliwy, reaguje z wodą egzotermicznie
Wapno chlorowane	materiał sypki/proszek	niepalny	może intensyfikować pożar (utleniacz)
Polielektrolit kationowy	materiał sypki/proszek	niepalny	
Biogaz	gaz	łatwopalny	
Metan	gaz	łatwopalny	duszący
Siarkowodór	gaz	skrajnie łatwopalny	toksyczny, drażniący, z powietrzem tworzy mieszaniny wybuchowe

Kwas octowy	ciecz	łatwopalny	żrący
Chlorek poliglinu	ciecz	niepalny	żrący
Kwas solny 25%	ciecz	niepalny	żrący

1.9. PODZIAŁ OBIEKTU NA STREFY POŻAROWE

Każdy budynek na terenie przedsiębiorstwa stanowi odrębną strefę pożarową, która nie przekracza dopuszczalnych powierzchni.

1.10. WYSTĘPUJĄCE GĘSTOŚCI OBCIĄŻENIA OGNIOWEGO W STREFIE LUB STREFACH POŻAROWYCH

Lp.	Nazwa obiektu	Gęstość obciążenia ogniowego [MJ/m ²]
1.	Budynek administracyjno-biurowy	-
2.	Budynek socjalno-biurowy	-
3.	Budynek warsztatowy	<500
4.	Magazyn części zamiennych	<500
5.	Budynek energetyczny	<500
6.	Budynek dmuchaw	<500
7.	Budynek przepompowni operacyjnej przy WKFO	<500
8.	Budynek wirówek	<500
9.	Budynek krat	<500
10.	Budynek stacji zagęszczania osadów	<500
11.	Hala gospodarczo-magazynowa (namiotowa)	<500
12.	Hala namiotowa	<500
13.	Wiaty na odpady	800
14.	Plac nr 4 (magazynowane odpady)	1925
15.	Plac nr 4A (magazynowane odpady)	3940,10

1.11. LOKALIZACJA POMIESZCZEŃ I PRZESTRZENI ZEWNĘTRZNYCH ZAKWALIFIKOWANYCH JAKO STREFY ZAGROŻENIA WYBUCEM

Na terenie GWDA sp. z o.o. z siedzibą w Pile mogą wystąpić strefy zagrożone wybuchem. Informacje ujęte w Dokumencie Zabezpieczenia przed Wybuchem opracowanego przez Justynę Głogowską (nr dypl. SGSP 7608) oraz Edytę Kędziorek (nr SIOP/59/2017/5/9) dla GWDA sp. z o.o.

- Metalowa wiata i kontener przewidziane do przechowywania butli z gazem:
 - Strefa 2 – wewnątrz wiaty,
 - Strefa 2 – w odległości 1 m w poziomie i pionowo do góry oraz do ziemi od obrysu wiaty,
 - Strefa 2 – w promieniu 2 m od zaworu butli z metanem,
- Węzeł LKT:
 - Strefa 1 – w przestrzeni gazowej fermentera, zagęszczacza i komór mokrych pompowni LKT,
 - Strefa 1 – w odległości 1m od przekrycia zbiornika fermentera i zagęszczacza,
 - Strefa 1 – wewnątrz kanałów wentylacji wyciągowej i biofiltra
 - Strefa 2 – w promieniu 3 m od krawędzi otwartych otworów włączowych i montażowych znajdujących się w przykryciu zbiornika fermentera i zagęszczacza oraz od włączów do komór mokrych przepompowni LKT
 - Strefa 2 – w odległości 1m od wylotu kanału wentylacyjnego nad biofiltrem.
- Instalacja ścieków dowożonych zlokalizowana w centralnej części oczyszczalni ścieków:
 - Strefa 0 – w przestrzeni gazowej zbiorników nr 16
 - Strefa 1 – w odległości 3 m od niezapewniających gąszczelności włączów do zbiorników nr 16
 - Strefa 1 – w przestrzeni gazowej komory przepompowni zakładowej i zbiornika 14A
 - Strefa 2 – w odległości 1 m od przykrycia zbiornika 14A i komory pompowni

- Strefa 2 – w promieniu 3 m od krawędzi otwartych otworów włazowych i montażowych znajdujących się w przekryciu zbiornika 14A i komory pompowni zakładowej
 - Strefa 1 – wewnątrz kanałów wentylacji wyciągowej i biofiltra
 - Strefa 2 – w odległości 1 m od wylotu kanału wentylacyjnego nad biofiltrem
- Budynek odwadniania osadu nr 15:
 - Strefa 1 – wewnątrz wirówek oraz przenośników przewidzianych do odwadniania osadu,
 - Strefa nr 1 – wewnątrz kanałów wentylacji wyciągowej z pomieszczenia wirówek,
 - Strefa 2 – w promieniu 1 m od wylotu wentylacji mechanicznej z pomieszczenia wirówek nad dach budynku.
 - Instalacja kwasu octowego:
 - Strefa 2 – w promieniu 1 m w poziomie oraz do wysokości 0,5 m nad poziomem ziemi pod połączeniami rozłącznymi w obrębie instalacji rozładunku kwasu octowego z autocystern.
 - Strefa 2 – w odległości 1 m w poziomie i pionowo do góry oraz do ziemi od wylotu króćca oddechowego za absorberem na zbiorniku magazynowym kwasu octowego.
 - Strefa 2 – wewnątrz szafy technologicznej z pompami dozującymi kwas do ścieków.
 - Strefa 2 – w odległości 0,5 m w poziomie i pionowo do góry oraz do ziemi od obrysu szafy technologicznej.

Dokładną lokalizację przestrzeni zagrożonych wybuchem przedstawia dokument zabezpieczenia przed wybuchem.

1.12. SPOSÓB OCHRONY BUDYNKU

Całodobowa ochrona fizyczna przez pracowników firmy ochroniarskiej: jeden pracownik ochrony.

1.13. WARUNKI WYKOŃCZENIA WNĘTRZ

W pomieszczeniach zakwalifikowanych do kategorii ZL zabronione jest stosowanie do wykończenia wnętrz materiałów i wyrobów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące.

Na drogach ewakuacyjnych stosowanie materiałów łatwo zapalnych (okładziny ścian, sufitów i wykładziny podłogowe) jest zabronione.

W przypadku występowania wykładzin podłogowych muszą one posiadać certyfikat trudno palności lub powinny zostać zaimpregnowane do omawianego stopnia.

Ponadto zabrania się stosowania łatwo zapalnych stałych elementów wyposażenia i wystroju wnętrz oraz wykładzin podłogowych w pomieszczeniach w których może się znajdować więcej niż 50 osób. W budynku brak pomieszczeń, w których jednocześnie może przebywać ponad 50 osób.

Brak zastrzeżeń do powyższych.

1.14. INSTALACJE ZASTOSOWANE W OBIEKCIE

- instalacja elektryczna,
- instalacja odgromowa,
- instalacja wentylacyjna,
- instalacja technologiczna służąca do przechowywania i rozprowadzania preparatu PIX,
- instalacja technologiczna służąca do przechowywania i rozprowadzania preparatu PAX,
- instalacja technologiczna służąca do przechowywania i rozprowadzania kwasu octowego o stężeniu 50%,
- instalacje monitorujące pojawienie się siarkowodoru lub metanu w pomieszczeniach technologicznych.

Przeciwpowozarowy wyl4cznik pr4du.

Przeciwpowozarowy wyl4cznik pr4du (PWP), odcinaj4cy doplyw pr4du do wszystkich obwodow, z wyjatkiem obwodow zasilaj4cych instalacje i urz4dzenia, ktorych funkcjonowanie jest niezbedne podczas powozaru, nalezy stosow4c w strefach powozarowych o kubaturze przekraczaj4cej 1000 m³ lub zawieraj4cych strefy zagrozone wybuchem. PWP powinien byc umieszczony w poblizu glownego wejscia do obiektu lub zlacza i odpowiednio oznakowany.

Odciecie doplywu pr4du przeciwpowozarowym wyl4cznikiem nie moze powodow4c samoczynnego zal4czenia drugiego zrodl4 energii elektrycznej, w tym zespolu pr4dotw6rczego, z wyjatkiem zrodl4 zasilaj4cego oswietlenie awaryjne, jezeli wystepuje ono w budynku.

Przeciwpowozarowy wyl4cznik pr4du zlokalizowany jest:

- Budynek administracyjno-biurowy:
 - przy dw6ch wyjsciach ewakuacyjnych oraz na I pi6trze na srodku holu. Dokladn4 lokalizacj4 przedstawia zal4cznik nr 6.
- Budynek socjalno-biurowy:
 - przy wejsci do obiektu od str. budynku garażowego. Dokladn4 lokalizacj4 przedstawia zal4cznik nr 8.
- Budynek energetyczny:
 - przy wejsci do budynku od str. budynku dmuchaw. Dokladn4 lokalizacj4 przedstawia zal4cznik nr 10.

Gl6wny wyl4cznik pr4du.

Miejsce zainstalowania **gl6wnego wyl4cznika pr4du (GWP)** powinno byc zabezpieczone przed dostępem os6b postronnych i wyraźnie oznakowane wg PN.

Gl6wny wyl4cznik pr4du znajduje się przy wejsci do budynku energetycznego. Dokladn4 lokalizacj4 przedstawiaj4 zal4cznik nr 10 i 17.

Instalacja elektryczna.

Instalacja elektryczna na terenie obiektu – 230V.

Instalacje i urządzenia elektroenergetyczne powinny odpowiadać obowiązującym przepisom i normom, a w szczególności:

- główny wyłącznik energii elektrycznej powinien być wyraźnie oznakowany w myśl obowiązujących norm,
- szafki mieszczące tablice rozdzielcze należy zabezpieczyć przed dostępem osób postronnych,
- obwody na tablicy powinny być stosownie oznakowane i opisane.

Podczas eksploatacji elektrycznej i urządzeń elektroenergetycznych zabrania się:

- naprawiania bezpieczników,
- wykonywania prowizorycznej instalacji elektrycznej oraz korzystania z uszkodzonych gniazd wtykowych, wyłączników, przedłużaczy i innego sprzętu,
- włączania do sieci jednorazowo nadmiernej ilości odbiorników mogących doprowadzić do przeciążenia linii,
- zastawiania dostępu do czynnych tablic rozdzielczych.

Instalacje i urządzenia elektroenergetyczne należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji.

Oświetlenie ewakuacyjne

Oświetlenie ewakuacyjne to część oświetlenia awaryjnego zapewniająca bezpieczne opuszczenie zagrożonego miejsca lub umożliwiającą uprzednie podjęcie próby zakończenia potencjalnie niebezpiecznego procesu. Budynek, w którym zanik napięcia w elektrycznej sieci zasilającej może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, należy zasilać co najmniej z dwóch niezależnych, samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej, oraz wyposażać w samoczynnie załączające się oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne).

Testy i przeglądy instalacji oświetlenia ewakuacyjnego powinny być stosowane przynajmniej raz w roku.

Rozmieszczając oprawy oświetlenia awaryjnego należy pamiętać, że:

- w każdym miejscu drogi ewakuacyjnej natężenie oświetlenia nie powinno być mniejsze niż 1 lux,
- należy umieszczać je na wysokości minimum 2 m.

Na terenie Spółki istnieje instalacja oświetlenia awaryjnego - nie jest wymagana.

Instalacja odgromowa.

Zgodnie z PN dla obiektu wymagana jest instalacja odgromowa w wykonaniu podstawowym.

Instalacja wodno-kanalizacyjna

Obiekt został wyposażony w instalację wodno-kanalizacyjną.

Instalacja grzewcza

Ogrzewanie obiektów odbywa się za pomocą pomp ciepła lub elektrycznych grzejników.

1.15 DROGA POŻAROWA

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030) do obiektu należy zapewnić dojazd pożarowy o utwardzonej i odpowiednio wytrzymałej nawierzchni, który umożliwi dojazd pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej o każdej porze roku.

Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku, na całej jego długości a w przypadku gdy krótszy bok budynku ma więcej niż 60 m z jego dwóch stron. Bliższa krawędź drogi pożarowej musi być oddalona od ściany budynku o 5-15 m dla obiektów zaliczanych do kategorii zagrożenia ludzi i o 5-25 m dla pozostałych obiektów.

Pomiędzy tą drogą a ścianą budynku nie mogą występować stałe elementy zagospodarowania terenu lub drzewa i krzewy o wysokości przekraczającej 3 m.

Droga pożarowa powinna być zakończona placem manewrowym o wymiarach co najmniej 20 x 20 m. lub w inny sposób umożliwiać dojazd do obiektu i powrót pojazdu pożarniczego bez cofania.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami droga pożarowa dla obiektów na terenie przedsiębiorstwa **jest wymagana**.

Na teren Spółki prowadzą trzy niezależne bramy wjazdowe. Lokalizację i oznakowanie przedstawiono na **załączniku nr 17**.

Wymóg dróg pożarowych spełniają drogi wewnętrzne. Brak zastrzeżeń w tym zakresie.

Drogi pożarowe przedstawia **załącznik nr 17**.

1.16 PRZECIWPÓŻAROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ

Na podstawie §5 ust. 1 rozporządzenia MSWiA z dnia 24.07.2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych, wymagana ilość do celów przeciwpożarowych, służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru, w analizowanym przypadku wynosi:

- 40 dm³/s dla placów kompostowych 4 i 4A,
- 10 dm³/s dla pozostałych obiektów.

Wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru można pobierać z najbliższych hydrantów DN 80/100 zlokalizowanych na terenie spółki. Ich usytuowanie przedstawiono graficznie na **załączniku nr 17**. Ponadto w celu zapewnienia wystarczającej ilości wody do zewnętrznego gaszenia pożaru dla placów kompostowych 4 i 4A wybudowano naziemny zbiornik przeciwpożarowy ze stanowiskiem czerpania wody o pojemności 435 m³. Zbiornik został odebrany przez Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Pile bez uwag.

Jednocześnie na podstawie §10 ust. 7 rozporządzenia MSWiA z dnia 24.07.2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę, **hydranty zewnętrzne** przeciwpożarowe powinny być, co najmniej raz w roku poddawane przeglądom i konserwacji przez właściciela sieci wodociągowej przeciwpożarowej.

Zgodnie z § 4, ust. 5 oraz § 10 ust. 6 dopuszczalna odległość zbiornika przeciwpożarowego oraz hydrantu zewnętrznego od chronionych obiektów została zachowana.

1.17 WYPOSAŻENIE W PODRĘCZNY SPRZĘT PRZECIWPOŻAROWY

Obowiązek zaopatrzenia budynku w sprzęt gaśniczy nałożony jest na właściciela, użytkownika obiektu.

Zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem jedna jednostka masy środka gaśniczego tj. 2 kg lub 3 dm³ przypada na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej budynku, niechronionego stałym urządzeniem gaśniczym:

- zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
- produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
- zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem.

oraz na każde 300m² powierzchni strefy pożarowej dla pozostałych obiektów za wyjątkiem strefy zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

Przy rozmieszczaniu oraz ustalaniu rodzaju podręcznego sprzętu gaśniczego należy stosować następujące zasady:

- 1) sprzęt powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń,
- 2) oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu powinno być zgodne z obowiązującymi przepisami,
- 3) do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
- 4) sprzęt należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła,
- 5) odległość dojścia do sprzętu nie powinna być większa niż 30 m,
- 6) w obiektach wielokondygnacyjnych o powtarzalnym układzie kondygnacji, sprzęt należy umieszczać w tych samych miejscach na poszczególnych piętrach, o ile na to pozwalają warunki.

Obiekt wyposażony jest zgodnie z obowiązującymi przepisami, w budynku tym mogą wystąpić pożary grupy A, B, C – w związku z tym obiekt wyposażono w następujący sprzęt gaśniczy:

Lp.	Nazwa obiektu	Powierzchnia użytkowa/zabudowy	Ilość środka gaśniczego	Typ i ilość gaśnic
1.	Budynek administracyjno-biurowy	681,20 m ²	80 kg	GP-2xABC – 2 szt UGSE-2x – 3 szt. GP-4xABC - 1 szt. GP-6xABC - 11 szt.
2.	Budynek socjalno-biurowy	188,30 m ²	36 kg	GP-6xABC - 6 szt
3.	Budynek warsztatowy	228,20 m ²	48 kg	GP-2xABC - 3 szt. GP-6xABC – 7 szt.
4.	Magazyn części zamiennych	66 m ² 30 m ²	12 kg 12 kg	GP-6xABC - 2 szt. GP-6xABC - 2 szt.
5.	Budynek energetyczny	115,20 m ²	18 kg	GP-6xABC - 3 szt.
6.	Budynek dmuchaw	261,32 m ²	12 kg	GP-6xABC - 2 szt.
7.	Budynek przepompowni operacyjnej przy WKFO	50 m ²	6 kg	GP-6xABC - 1 szt.
8.	Budynek wirówek	174,50 m ²	12 kg	GP-6xABC - 2 szt.
9.	Budynek krat	99,49 m ²	18 kg	GP-6xABC – 3 szt..
10.	Węzeł LKT	-	8 kg	GP-2xABC - 1 szt. GP-6x ABC – 1 szt.
11.	Portiernia	8 m ²	6 kg	GP-6xABC - 1 szt.
12.	Wiaty na odpady	59 m ²	17 kg	GP-6xABC - 2 szt. GS-5xBC - 1 szt.
13.	Plac nr 4 (magazynowane odpady)	8000 m ²	122 kg	GP-6xABC - 12 szt. UG-25x ABC – 2 szt.
14.	Plac nr 4A (magazynowane odpady)	3840 m ²	122 kg	GP-6xABC - 12 szt. UG-25x ABC – 2 szt.
15.	Kontener z butlami gazowymi	3 m ²	17 kg	GP-6xABC - 2 szt. GS-5xBC - 1 szt.
16.	Centrum OZE	8,09 m ²	7 kg	GSE - 2x- 1 szt. UGS - 5x- 1 szt.
17.	Kompostownia place 1,2,3	-	84 kg	GP-6x ABC – 4 szt. GS-5x ABC – 2 szt. UG-25x ABC – 2 szt.
18.	Namiot - kompostownia	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.

19.	Stacja zagęszczania	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
20.	Przepompownia operacyjna	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
21.	Sterownia przy PŚO	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
22.	Zbiornik ON	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
23.	Barak plac nr 4	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
24.	Sterownia PORiN	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
25.	Błaszak	60 m ²	6 kg	GP-6xABC – 1 szt.
26.	Gazy techniczne	-	17 kg	GP-6xABC – 2 szt. GS-5xBC - 1 szt.
27.	Hala gospodarczo-magazynowa (namiotowa)	143,40 m ²	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
28.	Stanowisko ładowania baterii		6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
29.	Punkt ścieków dowożonych	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.
30.	Zbiornik PIX	-	6 kg	GP-6x ABC – 1 szt.

Maszyny rolnicze, budowlane wyposażone są w gaśnice proszkowe GP - 2x ABC, a przerzucarki do kompostu w gaśnice GP-6x ABC.

Podręczny sprzęt gaśniczy powinien być poddawany badaniom technicznym i czynnościom konserwacyjnym. Czynności te powinny być przeprowadzane zgodnie z zaleceniami producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

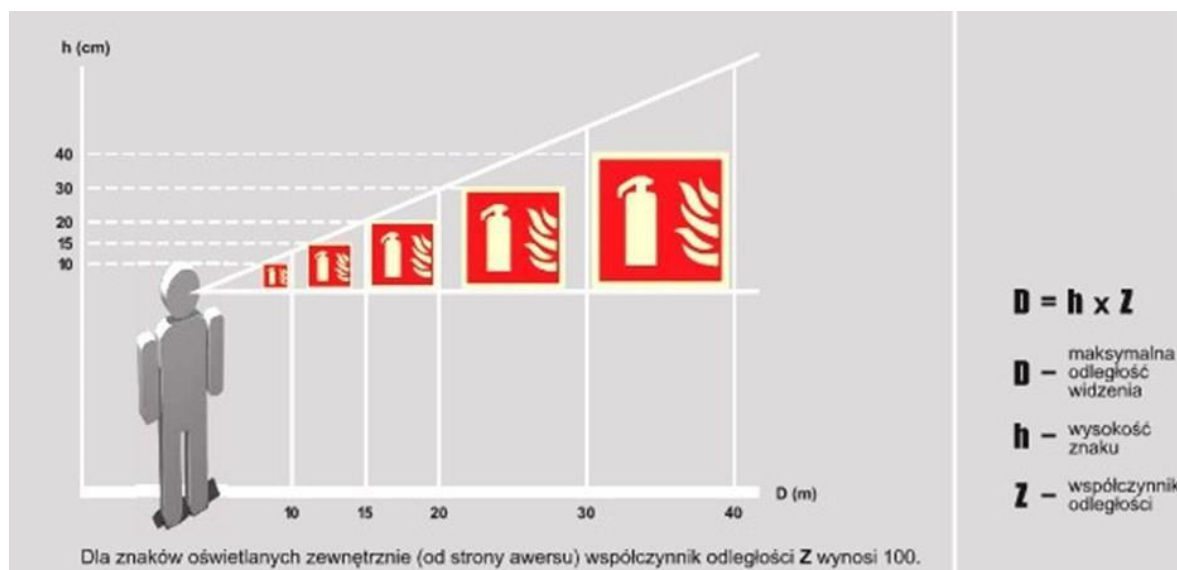
1.18 OZNAKOWANIE EWAKUACYJNE I PRZECIWPÓŻAROWE

Niezbędne informacje dotyczące ewakuacji można przekazać poprzez oznakowanie znakami bezpieczeństwa zgodnie z Polskimi Normami:

- dróg, wyjść i kierunków ewakuacji,
- miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych,
- lokalizacji przeciwpożarowych wyłączników prądu oraz głównych zaworów gazu,
- pomieszczeń, w których występują materiały niebezpieczne pod względem pożarowym,
- umieszczenie w miejscach widocznych wykaz telefonów alarmowych oraz instrukcji postępowania na wypadek pożaru.

Znaki ewakuacyjne mają za zadanie ukierunkować w każdym obiekcie ruch strumieni ludzkich zgodnie z przyjętą koncepcją ewakuacji. Szczególnie ważne jest zwrócenie na to uwagi w tych miejscach, z których prowadzi więcej niż jedna droga ewakuacyjna.

Rozmieszczenie znaków na drogach ewakuacyjnych powinno zapewnić ich widoczność z każdego miejsca, w którym może pojawić się wątpliwość co do kierunku ewakuacji.

OBIEKT OZNAKOWANO ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI

2. WYMAGANIA ORGANIZACYJNO – PORZĄDKOWE

2.1 ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA PRZESTRZEGANIE PRZEPISÓW PRZECIWPOŻAROWYCH

Definicje podstawowe

Ilekcioć w Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego jest mowa o:

Właścicielu/Zarządcy – należy przez to rozumieć Prezesa Zarządu / Prokurenta Spółki GWDA z siedzibą przy ul. Na Leszkowie 4, 64-920 Piła, w imieniu którego na terenie przedsiębiorstwa działają kierownicy poszczególnych zakładów.

Obowiązki Właściciela/Zarządcy/Użytkownika

Właściciel, zarządca budynku, obiektu budowlanego lub terenu jest obowiązany:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno – budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażyć budynek, obiekt budowlany w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- przygotować obiekt do prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych;
- zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.

Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa wyżej, przejmuje w całości lub w części ich zarządca lub użytkownik na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku gdy taka umowa nie została zawarta odpowiedzialność spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem.

2.2 ZASADY ZAPOBIEGANIA POŻAROM

Potencjalne źródła powstania pożaru w obiekcie i drogi jego rozprzestrzeniania.

Możliwości powstania pożaru mogą wynikać z:

1. Wad oraz awaryjnego stanu pracy instalacji urządzeń elektrycznych:
 - niewłaściwego wykonania,
 - braku bieżącej okresowej konserwacji,
 - stosowania prowizorycznej instalacji i urządzeń,
 - przeciążenia sieci zasilającej poprzez włączenie dużej ilości odbiorników energii do jednego obwodu,
 - stosowanie niewłaściwych urządzeń zasilających,
 - stosowania urządzeń grzewczych niezgodnie z zaleceniami producenta,
 - nie zachowania wymaganych odległości urządzeń grzewczych oraz od materiałów palnych.
2. Używania otwartego ognia:
 - palenia tytoniu w miejscach gdzie mogą znajdować się materiały palne,
 - zaprószenia ognia spowodowanego pozostawieniem żarzących się materiałów np. papieros, zapalka,
 - wykorzystywania urządzeń z otwartym ogniem, urządzeń grzewczych które mogą powodować krzesanie iskier, przy jednoczesnym występowaniu w tych pomieszczeniach materiałów palnych,
 - prowadzenia prac remontowo-budowlanych polegających na spawaniu, cięciu, rozgrzewaniu substancji, malowaniu i klejeniu z użyciem materiałów niebezpiecznych pożarowo.
3. Niewłaściwego magazynowania cieczy łatwopalnych oraz rozlewania ich w miejscach do tego celu nieprzystosowanych:
 - magazynowania substancji reagujących ze sobą egzotermicznie tzn. wydzielających ciepło,
 - przechowywania ciał stałych w sąsiedztwie materiałów posiadających zdolność samonagrzewania się.

- celowego działania w celu dokonania podpalenia.

Oprócz w/w przyczyn zagrożenia mogą powstawać w wyniku różnych trudnych do przewidzenia sytuacji, a szczególnie w pomieszczeniach technicznych i pomocniczych.

Rozwój pożaru w obiekcie jest uzależniony od zastosowanych rozwiązań techniczno-budowlanych, które mogą sprzyjać lub ograniczać możliwość rozprzestrzeniania się ognia, dymu i gazów pożarowych pomiędzy poszczególnymi pomieszczeniami, kondygnacjami, oraz budynkami.

Na szybkość rozprzestrzeniania ognia mają wpływ:

- palne elementy konstrukcyjne,
- materiały wykończeniowe i wyposażenia wnętrz o dużym stopniu palności,
- systemy instalacji użytkowych: elektroenergetycznej, ogrzewczej,
- otwarte drogi komunikacyjne (korytarze, klatki schodowe),
- nieszczelne przewody kominowe.

Zasady zapobiegania pożarom.

W celu nie dopuszczenia do powstania pożaru na terenie obiektu, wszyscy użytkownicy są zobowiązani do przestrzegania następujących zasad bezpieczeństwa pożarowego.

W obiektach i na terenie przylegającym do nich zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, ułatwić jego rozprzestrzenianie się, utrudnić prowadzenie działań ratowniczych lub ewakuacji, a w szczególności:

- używanie otwartego ognia i palenie tytoniu poza wyznaczonymi miejscami,
- prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo niezgodnie z zasadami określonymi w przedmiotowej instrukcji,
- spalanie śmieci i odpadów w miejscu umożliwiającym zapalenie się w pobliżu materiałów i obiektów,
- rozgrzewania za pomocą ognia otwartego smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 metrów od obiektu,
- mycia posadzek przy użyciu benzyny lub innych rozpuszczalników palnych,

- składowania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 metra od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100°C oraz kablowych linii elektroenergetycznych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających i przewodów odprowadzających instalacji odgromowych,
- składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji,
- uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do urządzeń przeciwpożarowych (hydranty, gaśnice itp.), wyjść ewakuacyjnych, wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz głównych zaworów gazu,
- ustawianie na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację,
- zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawianych bezpośrednio na podłożu palnym z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami technicznymi określonymi przez producenta,
- stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,
- przeciążanie instalacji elektroenergetycznych oraz eksploatowanie instalacji i urządzeń uszkodzonych,
- używanie lub przechowywanie materiałów niebezpiecznych pożarowo poza miejscami wyznaczonymi i w ilościach przekraczających dopuszczalne wielkości.

2.3 ZASADY WYKONYWANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

Przez prace niebezpieczne pod względem pożarowym należy rozumieć prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem.

Do przestrzegania postanowień instrukcji zobowiązani są wszyscy pracownicy uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych, osoby nadzorujące przebieg tych prac oraz użytkownicy obiektu i pomieszczeń, gdzie prace są prowadzone.

Przed przystąpieniem do wykonywania w/w prac poszczególne pomieszczenia oraz budynek muszą być odpowiednio przygotowane. Przygotowanie to polega na:

- oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów lub zanieczyszczeń,
- usunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych lub niepalnych w opakowaniach palnych,
- zabezpieczeniu przed działaniem rozprysków spawalniczych wszelkich urządzeń lub materiałów palnych, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, poprzez osłonięcie ich np.: arkuszami blachy, kocami gaśniczymi lub innym materiałem izolacyjnym niepalnym,
- sprawdzeniu czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie w skutek przewodnictwa cieplnego albo rozprysków spawalniczych nie wymagają zastosowania lokalnych, dodatkowych zabezpieczeń,
- uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych itp. znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac,
- zabezpieczeniu przed rozpryskami lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, gazowych oraz instalacyjnych z palną izolacją o ile znajdują się w zasięgu zagrożenia,
- sprawdzeniu czy w miejscu planowania prac nie prowadzono tego dnia prac malarskich lub innych przy użyciu substancji łatwo zapalnych,

- przygotowaniu w miejscu wykonywania prac między innymi:
 - napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki drutu spawalniczego, elektrod itp.,
 - materiałów osłonowych izolacyjnych niezbędnych przy zabezpieczeniu toku prac, niezbędnego sprzętu pomiarowego np. do pomiaru stężenia par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac,
 - podręcznego sprzętu gaśniczego w ilościach oraz asortymencie zależnym od wielkości występującego zagrożenia,
 - zapewnieniu stałej drożności przejść i wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac.

Przy wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych z użyciem cieczy, gazów i pyłów mogące stworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:

- w miejscu prac mogą znajdować się tylko niezbędne ilości w/w substancji z niewielkim zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości prac,
- zapas substancji powinien być przechowywany w niepalnych szczelnych opakowaniach,
- pozostawienie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione,
- po zakończeniu prac wszelkie pojemniki, naczynia należy szczelnie zamknąć oraz zabezpieczyć przed dostępem osób postronnych,
- w pomieszczeniach należy zapewnić wymaganą wentylację,
- prace mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie pary, cieczy lub gazów w pomieszczeniu nie przekracza 10 % ich dolnej granicy wybuchowości.

Właściciel/zarządca obiektu wyznacza osobę odpowiedzialną za sprawowanie nadzoru nad przebiegiem prac niebezpiecznych pożarowo. Powinna ona w szczególności:

- znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe oraz nadzorować ich przestrzeganie przez podległych pracowników,
- dopilnować, aby przed przystąpieniem do prac zostały wykonane wszelkie zalecenia w zakresie zabezpieczenia obiektu lub stanowisk, przewidziane w protokole zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych.
- sprawdzać zabezpieczenie przeciwpożarowe stanowisk prac oraz wydawać polecenia gwarantujące natychmiastowe usunięcie stwierdzonych niedociągnięć i nieprawidłowości,

- wstrzymać prace z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzającej niebezpieczeństwo powstania pożaru do czasu usunięcia zaniedbań,
- brać udział w kontroli stanowisk, pomieszczeń lub terenu po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych.

Wykaz osób odpowiedzialnych za nadzór nad pracami pożarowo niebezpiecznymi:

- Kierownik Działu Utrzymania Ruchu,
- Główny Mechanik,
- Główny Energetyk.

W przypadku nieobecności w/w. osób nadzór nad przedmiotowymi pracami będą pełnić:

- Kierownik ZPO,
- Kierownik ZOIS

Prace pożarowo niebezpieczne mogą być wykonywane po uzyskaniu pisemnego zezwolenia wydanego przez osobę zlecającą te prace odpowiedzialne za nadzór nad tymi pracami (załącznik nr 3).

W przypadku wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych wymagane jest sporządzenie protokołu zabezpieczenia prac (załącznik nr 2).

Nadzór nad dokumentacją sporządzaną na potrzeby prac pożarowo niebezpiecznych, ewidencjonowanie wydawanych zezwoleń na te prace oraz weryfikacja prowadzonych kontroli spełnienia wymogów w zakresie wykonywania tych prac będzie pełnił inspektor ochrony ppoż.

Do obowiązku wykonawcy prac pożarowo niebezpiecznych należy w szczególności:

- sprawdzenie czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawne i należycie zabezpieczone przed możliwością zainicjowania i rozprzestrzenienia się pożaru,
- ściśle przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole i zezwoleniu (Załącznik nr 2) na prowadzenie prac,
- znajomość przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
- sprawdzenie przed przystąpieniem do prac czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia przewidziane dla danego rodzaju pracy,
- ściśle przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia ustalonych dla danego rodzaju prac,

- rozpoczynanie prac tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia względnie na wyraźne polecenie bezpośredniego przełożonego kierującego tokiem prac,
- poinstruowanie pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac,
- przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenianie pożaru oraz zgłoszenie tego faktu przełożonemu,
- meldowanie bezpośredniemu przełożonemu o zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo oraz informowanie o ewentualnych faktach zainicjowania ognia, ugaszonego w czasie wykonywania prac,
- dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy stanowiska i jego otoczenia w celu stwierdzenia czy podczas wykonywania prac nie zainicjowano pożaru,
- wykonywanie wszelkich poleceń przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac i czynności pożarowo niebezpiecznych.

Po zakończeniu prac w pomieszczeniu oraz w pomieszczeniach sąsiednich należy przeprowadzić dokładną kontrolę mającą na celu stwierdzenie, czy nie pozostawiono tłących się lub żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru, oraz czy sprzęt np. spawalniczy został zdemonstrowany, odłączony od źródeł zasilania i należycie zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrole taką należy przeprowadzić również po upływie 4 godzin, a następnie 8 godzin licząc od czasu zakończenia prac. Szczegółowy czasookres i ilość kontroli określa komisja w protokole zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych w zależności od stopnia zagrożenia.

Prace powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające wymagane kwalifikacje i upoważnione do wykonywania prac, a sprzęt powinien być sprawny technicznie, jak również zabezpieczony przed możliwością powstania pożaru.

2.4 SPOSOBY PODDAWANIA PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM STOSOWANYCH URZĄDZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH I GAŚNIC

Czasookresy przeglądów i konserwacji podręcznego sprzętu gaśniczego oraz innych instalacji znajdujących się w obiekcie.

Lp.	Nazwa urządzenia/instalacji	Typ badań	Czasookres badań	UWAGI
1.	System Sygnalizacji Pożaru	Przeglądy techniczne i konserwacyjne	co najmniej raz w roku	budynek nie wymaga przedmiotowego systemu [SSP]
2.	Gaśnice	Przeglądy techniczne i konserwacyjne	co najmniej raz w roku	po każdym użyciu
3.	Hydranty wewnętrzne/zewnętrzne	Przeglądy techniczne, pomiary ciśnienia i wydatku	co najmniej raz w roku	
4.	Węże hydrantowe	Przeglądy techniczne, próby ciśnieniowe	co 5 lat	
5.	Instalacja elektryczna i odgromowa	Przeglądy techniczne i konserwacyjne	co najmniej raz na 5 lat	po każdym wyładowaniu atmosferycznym trafionym w budynek
6.	Przeciwpożarowy wyłącznik prądu	Przeglądy techniczne i konserwacyjne	co najmniej raz w roku	
7.	Przewody wentylacyjne	Sprawdzenie stanu technicznego	co najmniej raz w roku	
8.	Impregnacja ogniochronna (wykładziny, dywany)	Nie dotyczy	nie dotyczy	ponowna impregnacja w czasookresach określonych przez producenta
9.	Zbiornik przeciwpożarowy	Przeglądy techniczne i konserwacyjne	określony przez producenta	

Instrukcje bezpieczeństwa pożarowego poddaje się okresowej aktualizacji, co najmniej raz na 2 lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

2.5 SPOSOBY ZAPOZNAWANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU, W TYM ZATRUDNIONYCH PRACOWNIKÓW, Z PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI ORAZ TREŚCIĄ PRZEDMIOTOWEJ INSTRUKCJI

W celu zapewnienia właściwych warunków organizacyjnych ułatwiających przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego, uznając odpowiedzialność ustawową Właściciela, ustala się dla wszystkich użytkowników obiektu stosowne zakresy zadań i obowiązków w tym przedmiocie, w dwóch podstawowych kategoriach:

- dla wszystkich pracowników bez względu na zajmowane stanowisko,
- dla Właściciela/Zarządcy lub osoby wyznaczonej.

Należy zaznaczyć, że zakres obowiązków służbowych poszczególnych pracowników poza określeniem charakteru świadczonej pracy, zawiera także obowiązek dbałości o bezpieczeństwo (w tym również przeciwpożarowe) na zajmowanym stanowisku pracy.

Szczególną odpowiedzialność za sprawy ochrony przeciwpożarowej ponosi Właściciel/Zarządca, który zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzenia MSWiA w sprawie ochrony ppoż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów - odpowiada za bezpieczeństwo pożarowe obiektu i osób w nim przebywających. Wykonując swoje obowiązki przez podległych pracowników, ma prawo scedować część odpowiedzialności i związane z tym obowiązki służbowe na pracowników niższych szczebli zarządzania. Zakres kompetencji w tym przypadku powinien być jednoznacznie sprecyzowany w zakresie obowiązków służbowych pracownika i zgodny z aktualnymi rozwiązaniami organizacyjnymi i personalnymi.

1. Wszyscy pracownicy bez względu na zajmowane stanowisko ponoszą odpowiedzialność za wykonywanie następujących zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej:
 - znajomość zagrożenia pożarowego na zajmowanym stanowisku pracy oraz sposobów przeciwdziałania możliwości powstania na nim i rozprzestrzeniania się pożaru;
 - znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru;
 - znajomość rozmieszczenia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych, a także umiejętność obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego;

- znajomość warunków przeprowadzenia bezpiecznej ewakuacji osób i mienia;
- branie udziału w akcji ratowniczo - gaśniczej na terenie obiektu i podporządkowanie się poleceniom kierującego tą akcją;
- udział w szkoleniach przeciwpożarowych;
- niezwłoczne zgłaszanie przełożonym zauważonych usterek mogących spowodować pożar;
- przestrzeganie obowiązujących przepisów i instrukcji bezpieczeństwa pożarowego w obszarze zajmowanego stanowiska.

2. Właściciel/Zarządca odpowiada za:

- znajomość obowiązujących przepisów i instrukcji bezpieczeństwa pożarowego w zakresie nadzorowanych stanowisk pracy oraz kontrolowanie przestrzegania tych przepisów i instrukcji przez podległych pracowników;
- wyznaczanie osób odpowiedzialnych za stan bezpieczeństwa pożarowego;
- systematyczne uzupełnianie wiedzy o ochronie przeciwpożarowej nadzorowanych stanowisk pracy;
- organizowanie bezpiecznej ewakuacji osób i mienia;
- usuwanie spostrzeżonych lub wskazanych usterek mogących spowodować powstanie lub rozprzestrzenienie się ognia, lub zgłaszanie osobom kompetentnym potrzebę ich usunięcia;
- wnioskowanie o użycie sankcji służbowych wobec podległych pracowników, winnych naruszenia bezpieczeństwa pożarowego;
- prowadzenie szkolenia instruktażowego na stanowisku pracy, w zakresie ochrony przeciwpożarowej osób nowoprzyjętych.

Zapoznanie się z treścią niniejszej Instrukcji pracownicy winni poświadczyć pisemnie (załącznik nr 1, załącznik nr 5).

2.6 SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

Wszyscy użytkownicy obiektu mają obowiązek aktywnie uczestniczyć w ewakuacji ludzi i mienia oraz w akcji ratowniczo-gaśniczej.

Działania w sytuacji zaistnienia pożaru można podzielić na dwa etapy:

- ✓ od chwili zauważenia pożaru do czasu przybycia pierwszych jednostek Państwowej Straży Pożarnej,
- ✓ od przybycia na miejsce zdarzenia jednostek PSP do ugaszenia pożaru.

Każdy, kto zauważy pożar lub inne zjawisko, którego konsekwencją może być pożar, jest zobowiązany zachować spokój, nie dopuścić do paniki oraz natychmiast zawiadomić:

- ✓ osoby znajdujące się w strefie zagrożonej i jej sąsiedztwie,
- ✓ Państwową Straż Pożarną (**tel. 998 lub 112**),
- ✓ bezpośredniego przełożonego.

Jeżeli zachodzi konieczność ewakuacji obiektu, Właściciel/Zarządca lub wyznaczony pracownik ogłasza alarm telefonicznie lub osobiście przekazuje komunikat o ewakuacji.

Osoba alarmująca Państwową Straż Pożarną po uzyskaniu połączenia powinna podać następujące informacje:

- gdzie się pali - nazwa obiektu, dokładny adres ?
- ile kondygnacji liczy budynek zagrożony pożarem ?
- na której kondygnacji powstał pożar ?
- co się pali ?
- jakie są obecne rozmiary pożaru ?
- czy istnieje zagrożenie życia ludzi ?
- czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwo zapalne
- numer telefonu, z którego podaje się informację,
- imię i nazwisko zgłaszającego.

Słuchawkę telefoniczną można odłożyć dopiero po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia przez dyżurnego Państwowej Straży Pożarnej. Zaleca się również odczekać przy telefonie na ewentualne sprawdzenie.

Równolegle z alarmowaniem należy przystąpić do akcji ewakuacyjnej i ratowniczo gaśniczej przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego.

Przed opuszczeniem pomieszczeń należy wyłączyć wszystkie znajdujące się w nich instalacje i urządzenia.

Osoby znajdujące się najbliżej miejsca pożaru powinny ocenić sytuację pożarową i jeżeli pożar jest w początkowej fazie - podjąć działania gaśnicze.

Do czasu przybycia straży pożarnej kierownictwo akcją obejmuje Właściciel/Zarządca lub osoba przez niego wyznaczona.

WYKAZ TELEFONÓW ALARMOWYCH

Straż Pożarna	998
Policja	997
Pogotowie Ratunkowe	999
Pogotowie Energetyczne	991
Pogotowie Gazowe	992

Osoby funkcyjne :	tel. kom./służbowy
Prezes Zarządu	67 211 35 53
Prokurent	67 211 35 25
Kierownik ZPO	67 211 35 23
Kierownik ZOiŚ	67 211 35 55
Kierownik DUR	67 211 35 19
Kierownik DOP	67 211 35 41
Portiernia	609-101-267
Dyspozytornia	600-323-569

3. ZASADY UŻYWANIA PODRĘCZNEGO SPRZĘTU GAŚNICZEGO

3.1 GAŚNICA

Gaśnicą określa się przenośne urządzenia gaszące o całkowitej masie nieprzekraczającej na ogół 20 kg, która po uruchomieniu samodzielnie wyrzuca środek gaśniczy na skutek działania ciśnienia gazu znajdującego się w zbiorniku gaśnicy lub zmagazynowanego w oddzielnym pojemniku. Gaśnica, niezależnie od rodzaju i wielkości, charakteryzuje się dość krótkim czasem działania.

3.1.1. GAŚNICE PROSZKOWE

Ich nazwa pochodzi od środka gaśniczego zawartego w gaśnicy – specjalnego proszku gaśniczego. Gaśnica może zawierać od 1 ÷ 12 kg proszku gaśniczego. Dla zabezpieczenia budynku zastosowane zostały gaśnice GP zawierające od 2 kg do 6 kg proszku. Czynnikiem powodującym wyrzucenie proszku z gaśnicy jest sprężony (ciśnienie 8 ÷ 15 atm.) azot lub CO₂ (dwutlenek węgla).

SPOSÓB URUCHOMIENIA I ZASADY DZIAŁANIA GAŚNICY PROSZKOWEJ

Uruchomienie gaśnicy:

- a) zabrać gaśnicę z miejsca usytuowania i podbiec w pobliże powstałego ognia,
- b) wyjąć zawleczkę,
- c) trzymając w ręku wężyk elastyczny skierować go w stronę ognia i nacisnąć dźwignię zaworu wylotowego,
- d) wydostający się strumień proszku skierować bezpośrednio na ogień (po obwodzie ku środkowi),
- e) podczas działania gaśnicy nie odwracać jej do góry dnem.

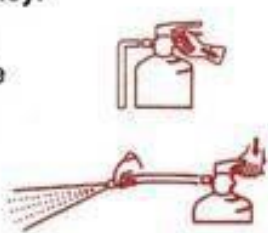
Gaśnice dzielimy również ze względu na sposób magazynowania czynnika wyrzucającego środek gaśniczy, na:

- typ X - gaśnice będące pod stałym ciśnieniem, czynnik wyrzucający i środek gaśniczy znajdują się w tym samym zbiorniku. Zasadę uruchomienia gaśnicy tego typu przedstawia rysunek.

Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć zabezpieczenie

2. Wyjąć wąż z uchwytu, skierować na źródło ognia, nacisnąć dźwignię

- typ Z - gaśnice w których czynnik wyrzucający środek gaśniczy znajduje się w oddzielnym zbiorniku, zwanym też nabojem. Gaśnice tego typu uruchamiamy w sposób następujący:

Uruchamianie:

1. Wyjąć zawleczkę

2. Nacisnąć dźwignię zaworu, zwolnić ją, odczekać 3 sek.

3. Nacisnąć dźwignię ponownie, strumień proszku skierować na źródło pożaru

Uwaga! Po każdorazowym uruchomieniu gaśnica musi być przekazana do napełnienia w specjalistycznym warsztacie.

ZAKRES STOSOWANIA GAŚNICY PROSZKOWEJ

Gaśnice proszkowe mogą być wypełnione proszkami o różnych właściwościach gaszących, a przeznaczonych do gaszenia różnych pożarów np. proszki nadające się do gaszenia pożarów grupy A – to jest pożarów materiałów stałych (drewno, papier, tkaniny, tworzywa, guma itp.) oraz do gaszenia pożarów grupy BC (ciecze i gazy palne, urządzenia elektryczne pod napięciem).

Reasumując, gaśnicami proszkowymi klasy ABC możemy gasić:

- ✓ materiały stałe,
- ✓ ciecze palne,
- ✓ gazy palne,
- ✓ urządzenia elektryczne pod napięciem do 1.000 V,
- ✓ palących się ludzi (nie kierować strumienia proszku na twarz człowieka).

3.1.2. GAŚNICE ŚNIEGOWE

Gaśnica śniegowa jest wypełniona skroplonym dwutlenkiem węgla (stąd jej fachowa nazwa - gaśnica CO₂). Po opuszczeniu gaśnicy dwutlenek węgla rozpręża się, schładza do temperatury -78 stopni C i zmienia się w tzw. suchy lód.

SPOSÓB URUCHOMIENIA I ZASADY DZIAŁANIA GAŚNICY ŚNIEGOWEJ

Głównym elementem gaśnicy śniegowej jest zbiornik wysokociśnieniowy (190 lub 250 bar). Poza tym gaśnica zawiera zawór z bezpiecznikiem oraz dyszę, przez którą tłoczony jest środek gaśniczy do węża wylotowego. Gaśnica wypełniona jest środkiem gaśniczym (dwutlenkiem węgla), który jest jednocześnie elementem napędowym samej gaśnicy. Gaśnice śniegowe można podzielić ze względu na masę na dwie kategorie: 2 kg i 5 kg. Najważniejsze informacje dotyczące danego egzemplarza (pojemność, waga, data produkcji, data ważności legalizacji itp.)

wybite są w górnej części zbiornika. Ze względu na bezpieczeństwo użytkowania zaleca się mocowanie gaśnicy do stojaka lub szafki. Wąż gaśnicy śniegowej ma długość 60 – 70 cm, a zakończony jest prądownicą i dyszą, którą steruje się strumieniem wydobywającej się z gaśnicy substancji. Odpowiedni nacisk na dźwignię zaworu reguluje siłę strumienia CO₂.

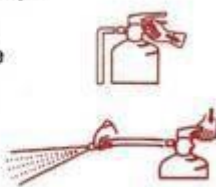
GAŚNICA ŚNIEGOWA GS-5X

Przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy B i C

Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć zabezpieczenie
2. Wyjąć wąż z uchwytu, skierować na źródło ognia, nacisnąć dźwignię

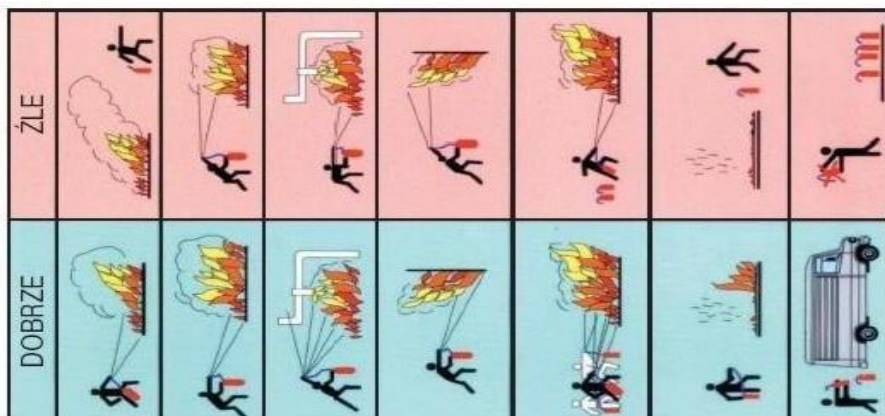
ZAKRES STOSOWANIA GAŚNICY ŚNIEGOWEJ

Gaśnica śniegowa ma szerokie zastosowanie - w szczególności nadaje się do pożarów cieczy (pożary grupy B) i gazów palnych (pożary grupy C). Gaśnicą śniegową można gasić farby, lakiery, rozpuszczalniki i inne palne, ciekłe substancje domowego użytku. Gaśnicę śniegową można zastosować do pożarów instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem oraz do wszystkich drogich urządzeń, których gaszenie przy pomocy innego środka gaśniczego może spowodować ich zniszczenie lub wywołać szkody większe od szkód powstałych od pożaru (przedmioty archiwalne, dzieła sztuki, pomieszczenia komputerowe i inne drogie urządzenia elektroniczne). Dostępna jest również gaśnica śniegowa o symbolu UGS-2x ze specjalnie ukształtowaną dyszą wylotową środka gaśniczego pozostawiającego CO₂ w stanie gazowym przeznaczona w szczególności do gaszenia urządzeń i sprzętu elektronicznego np. serwery, sprzęt komputerowy itp.

3.2 OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA PODCZAS GASZENIA POŻARU

Podstawowe zasady gaszenia pożaru przy pomocy gaśnic

1. Zbliżyć się do pożaru zgodnie z kierunkiem wiatru (wiatr w plecy).
2. Uruchomić gaśnicę (zgodnie z instrukcją) i skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia
 - a) w przypadku płonących poziomych powierzchni kierować strumień gaśniczy na powierzchnię płonącą zaczynając od najbliższego brzegu, strumień kierować prawie równolegle do powierzchni płonącej,
 - b) płonące spadające z góry na dół krople lub ciekącą ciecz palną gasić kierując strumień gaśniczy od góry do dołu,
 - c) powierzchnie pionowe gasić od dołu do góry.
3. W przypadku konieczności gaszenia pożaru większą liczbą gaśnic, należy zastosować je jednocześnie.
4. Po ugaszeniu dopilnować aby nie doszło do wtórnego zapłonu.
5. Gaśnice po ich użyciu skierować do warsztatu.

3.3 HYDRANTY WEWNĘTRZNE PRZECIWPOŻAROWE

Hydrant wewnętrzny - jest urządzeniem umieszczonym na sieci wodociągowej wewnętrznej, służącym do poboru wody, celem gaszenia pożarów grupy A. Umożliwia on dogodne gaszenie ewentualnego pożaru (z większych niż gaśnice odległości), a w szczególności przydatny jest do gaszenia pożarów w zarodku oraz do dogaszania pogorzelisk. Hydrant powinien być oznakowany zgodnie z Polską Normą.

Uwaga! Nie wolno gasić WODĄ urządzeń elektrycznych będących pod napięciem.

Budynek administracyjno - biurowy posiada instalację hydrantów wewnętrznych DN 52.

3.4 KOCE GAŚNICZE

Koc gaśniczy wykonany jest w postaci płachty z włókna szklanego o powierzchni około 2 m². Przechowuje się go w specjalnych futerałach zawieszonych na ścianie. Koc gaśniczy służy do tłumienia pożaru w zarodku poprzez odcięcie dopływu powietrza (tlenu) do palącego się przedmiotu lub płynów łatwopalnych znajdujących się w niewielkich naczyniach.

Sposób użycia koca gaśniczego

Koc gaśniczy należy chwycić oburącz za uchwyty zwisające o dołu futerału i szarpnąć w dół, co spowoduje pęknięcie ciągła plomby oraz wysunięcie koca z futerału. Następnie podchodzimy do ognia i narzucamy koc na palący się przedmiot. Przez przyduszenie obrzeży koca trzeba starać się dokładnie odizolować miejsce pożaru od dostępu powietrza.

Uwaga! Koc gaśniczy należy narzucać na palący się przedmiot w taki sposób, aby chronić siebie przed działaniem ognia.

4. EWAKUACJA

4.1 WARUNKI EWAKUACJI

Z pomieszczeń, w których mogą przebywać ludzie należy zapewnić możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku lub do sąsiedniej strefy pożarowej – bezpośrednio bądź poprzez poziome lub pionowe drogi ewakuacyjne.

W pomieszczeniach budynków muszą być zachowane następujące parametry ewakuacji:

- dopuszczalna długość przejść ewakuacyjnych – 40 m,
- szerokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej - 140 cm,
- z pomieszczeń, w których może przebywać więcej niż 50 osób należy zapewnić co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne.

Wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne powinny być zamykane drzwiami. Szerokość wyjścia ewakuacyjnego nie może być mniejsza niż 0,9 m w świetle, przy czym należy ją dostosować do liczby osób, które mogą przebywać w pomieszczeniu bądź budynku, przyjmując 0,6 m na każde 100 osób.

Drzwi ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz, gdy w pomieszczeniu lub budynku może przebywać jednocześnie ponad 50 osób. Drzwi ewakuacyjne z budynku, które w trakcie codziennej eksploatacji pozostają zamknięte, muszą mieć zapewnioną możliwość natychmiastowego otwarcia w sytuacji wystąpienia zagrożenia i potrzeby ewakuacji ludzi.

Na drogach ewakuacyjnych miejsca, w których zastosowano pochylnie lub stopnie umożliwiające pokonanie różnicy poziomów, powinny być wyraźnie oznakowane.

Przejścia ewakuacyjne do poziomych i pionowych dróg ewakuacyjnych prowadzą maksymalnie przez trzy pomieszczenia, a ich długość nie przekracza 40 m.

Budynek magazynowy (3) – wyjście bezpośrednio z pomieszczenia na zewnątrz budynku. Długość przejścia nie przekracza 15 m, wobec dopuszczalnej długości 100 m.

Brak zastrzeżeń dla powyższych.

4.2 ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA

Obowiązujące przepisy o ochronie przeciwpożarowej polegają na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska oraz nakładają obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na wydzielonym terenie.

Ewakuacja budynku w czasie zagrożenia jest bardzo ważnym elementem dobrego zarządzania nieruchomością. Ewakuację można zdefiniować jako przedsięwzięcie mające na celu sprawne opuszczenie obiektu w możliwie najkrótszym czasie przez znajdujące się tam osoby, jeżeli w wyniku zdarzenia (pożar, katastrofa budowlana, obecnie również atak terrorystyczny) może wystąpić zagrożenie dla ich życia i zdrowia.

Do celów ewakuacji służą korytarze - poziome drogi ewakuacji i klatka schodowa - pionowe drogi ewakuacyjne, z których istnieje możliwość bezpośredniego wyjścia na zewnątrz. Drogi i wyjścia ewakuacyjne muszą być oznakowane tablicami informacyjnymi zgodnie z PN-EN ISO 7010:2012.

Ewakuację należy przeprowadzić w przypadku wystąpienia:

- zagrożenia pożarowego obiektów,
- zagrożenia wybuchu "bomby" (telefoniczna informacja o podłożonym ładunku wybuchowym),
- zagrożenie wybuchem gazu budynków sąsiadujących z obiektami lub katastrofą komunikacyjną w pobliżu obiektu.

Decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje Właściciel Zakładu lub jego zastępca/osoba wyznaczona. Ewakuację z budynku należy podjąć po ocenie przez kierującego akcją ratowniczą (zarządzającego obiektem), czy rzeczywiście istnieje taka potrzeba. Ewakuację z wyższych kondygnacji należy prowadzić klatkami schodowymi. Ewakuacja osób i mienia może być prowadzona przez Właściciela/Zarządcę obiektu, ale nie musi. Jednakże to Właściciel/Zarządca jest odpowiedzialny za jej sprawne przeprowadzenie zgodnie z instrukcją bezpieczeństwa, o której mowa w rozporządzeniu MSWiA z dnia 7 czerwca

2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

4.3 PODSTAWOWE ZASADY EWAKUACJI OSÓB I MIENIA

Podstawowym obowiązkiem wszystkich osób przebywających w budynku w przypadku powstania zagrożenia, jest współpraca oraz bezwzględne podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją ratowniczą, który do czasu przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej musi zorganizować ewakuację ludzi i mienia. Osoby niebiorące udziału w akcji ratowniczej powinny ewakuować się najkrótszą oznakowaną drogą ewakuacyjną poza strefę objętą pożarem lub na zewnątrz budynku. Wszyscy uczestniczący w ewakuacji, a w szczególności organizujący działania ewakuacyjne powinni pamiętać, że:

- w pierwszej kolejności ratuje się zagrożone życie ludzkie – ewakuację rozpoczyna się od tych pomieszczeń, w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz z tych pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może być odcięte przez pożar, zadymienie lub inne zagrożenie,
- zabronione jest wykorzystywanie dźwigów (wind) do celów ewakuacji – ewakuację z wyższych kondygnacji należy prowadzić klatkami schodowymi,
- należy wyłączyć dopływ prądu do pomieszczeń i stref objętych pożarem,
- należy usuwać z zasięgu ognia wszelkie materiały palne, cenne urządzenia, gotówkę, sprzęt elektroniczny będący na wyposażeniu budynku, itp.,
- należy przeciwdziałać panice wśród osób przebywających w budynku, wzywając do zachowania spokoju oraz udzielać informacji o drogach ewakuacji,
- kolejność wyprowadzania osób uzależniona jest od miejsca wybuchu pożaru, usytuowania pomieszczeń w stosunku do klatek schodowych,
- w przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób lub grupy ludzi, należy niezwłocznie dostępnymi środkami, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy powiadomić kierującego akcją ratowniczą,
- gdyby droga ewakuacyjna, zwłaszcza z piętra, znajdująca się w strefie zagrożenia, została zablokowana należy zebrać pracowników w pomieszczeniu najdalej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków ewakuować z zewnątrz budynku przy pomocy sprzętu przybyłych jednostek

PSP. O fakcie blokady i odcięciu osób należy wszystkimi środkami powiadomić kierującego akcją.

Osoby odcięte od wyjścia na parterze należy ewakuować oknami.

- wchodząc do pomieszczeń silnie zadymionych, przyjmować pozycję pochyloną (jak najbliżej podłogi) oraz zabezpieczać drogi oddechowe prostymi środkami (np. zmoczonym w wodzie materiałem),
- podczas przechodzenia przez silnie zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, aby nie stracić orientacji co do kierunku ruchu,
- nie należy otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi do pomieszczeń, które mogą być objęte pożarem, ponieważ nagły dopływ powietrza sprzyja gwałtownemu rozprzestrzenianiu się ognia – otwierając drzwi do takich pomieszczeń należy chować się za ich ościeżnicę,
- w miarę możliwości wraz z ewakuacją należy prowadzić akcję gaśniczą,
- kierunki ewakuacji powinny określać znaki bezpieczeństwa rozmieszczone na drogach komunikacyjnych,
- po zakończeniu ewakuacji osób należy sprawdzić, czy wszyscy opuścili poszczególne pomieszczenia – przy niezgodności stanu osobowego i podejrzenia, że ktoś pozostał w zagrożonej strefie, należy natychmiast fakt ten zgłosić jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzenie pomieszczeń w budynku.

Poza ewakuacją ludzi niejednokrotnie zachodzi konieczność ewakuacji mienia. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Należy ją rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystywać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuacji mienia. Ewakuowane przedmioty i dokumenty należy umieszczać w taki sposób, aby nie były narażone na zniszczenie lub uszkodzenie. Działania ewakuacyjne muszą być prowadzone w sposób skoordynowany, nie powodujący utrudnień w innych działaniach. Kierujący działaniami powinien wstępnie określić pomieszczenia, z których należy wynieść mienie.

Do pomieszczeń, z których należy ewakuować mienie w pierwszej kolejności, zalicza się:

- pomieszczenia bezpośrednio zagrożone pożarem, w których jest źródło ognia,
- pomieszczenia sąsiednie (w pionie i w poziomie) – możliwość rozprzestrzeniania się pożaru lub uszkodzenia przez działanie wysokiej temperatury i gazów pożarowych (dymu),
- pomieszczenia pod palącym się pomieszczeniem narażone na możliwość zalania w czasie akcji gaśniczej.

4.4 DECYZJA O EWAKUACJI

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy bezzwłocznie powiadomić wszystkich użytkowników/pracowników przebywających w budynku o powstaniu zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Powiadomianie w GWDA sp. z o.o. odbywa się, za pośrednictwem Systemu Sygnalizacji Pożaru oraz gońca. Kierujący akcją powinien wyznaczyć osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji osób znajdujących się w obiekcie, ponadto ustalić ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia. Po usłyszeniu sygnału alarmowego wszyscy pracownicy/goście korzystając z najbliższego wyjścia ewakuacyjnego wychodzą przed obiekt do wyznaczonego miejsca przeznaczonego do zbiórki ewakuacyjnej, po czym kierujący akcją ewakuacyjną bądź jego zastępca sprawdza stan osobowy wszystkich pracowników, aby upewnić się czy nikt nie pozostał w budynku. W przypadku większego zatłoczenia przy przypisanym wyjściu ma prawo skorzystać z innego, najbliższego, którym grupa ludzi może wydostać się na zewnątrz. W pierwszej kolejności ewakuuje się osoby z tych pomieszczeń, w których powstał, pożar (lub wystąpiło inne zagrożenie) lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz z pomieszczeń, w których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Jako pierwsze powinny być ewakuowane osoby o ograniczonej zdolności poruszania się (np. osoby niewidome lub niepełnosprawne ruchowo). Osobom tym oczywiście powinna towarzyszyć osoba wyznaczona przez kierującego ewakuacją. Podczas ewakuacji z pomieszczeń użytkownicy powinni być kierowani na poziomie drogi ewakuacji, a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne do najbliższych wyjść ewakuacyjnych na

zewnątrz obiektu w oznaczone miejsce zbiorki. Ostatecznie o koncentracji ewakuowanych osób poza strefami zagrożonymi decyduje kierujący akcją ewakuacyjną.

W trakcie ewakuacji sprawdzane są:

➤ w budynku administracyjno-biurowym:

- pomieszczenia znajdujące się na I piętrze - (biura, dyspozytornia, pracownie laboratoryjne laboratorium, magazyn laboratorium),
- pomieszczenia znajdujące się na parterze – (biura, sekretariat, archiwum, pom. socjalne, jadalnia),
- pozostałe obiekty zlokalizowane na terenie GWDA sp. z o.o.

Chcąc prawidłowo realizować zadania ewakuacyjne, osoba zarządzająca obiektem lub wyznaczona, musi posiadać informacje na temat:

- ✓ rozkładu pomieszczeń w obiekcie, dróg i kierunków ewakuacji oraz wyjść z budynku,
- ✓ miejsc przebywania ludzi w pomieszczeniach obiektu,
- ✓ znajomości zasad alarmowania jednostek straży pożarnej,
- ✓ rozmieszczenia podręcznego sprzętu gaśniczego oraz znajomości zasad jego użycia,
- ✓ usytuowania głównego/przeciwpożarowego wyłącznika prądu.

Decyzja o zarządzaniu ewakuacji musi uwzględniać informacja o sposobie i zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu (kondygnacji, budynku itp.), a także musi określać drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość zakwaterowania osób ewakuowanych.

Należy pamiętać, że kolejność ewakuacji ustala się w zależności od kierunku rozprzestrzeniania się pożaru oraz stopnia zagrożenia pożarem mienia, a także możliwości jej przeprowadzenia. Dokonując oceny sytuacji Właściciel/Zarządca musi przewidzieć rozwiązania eliminujące wystąpienie paniki wśród ewakuowanych grup. Nie każdy pożar powinien być równoznaczny z zarządzaniem ewakuacji. Ewakuacja z obiektu powinna być przeprowadzona w przypadku, gdy:

- pożar nie został ugaszonych w zarodku stwarza zagrożenie dla ludzi, w pomieszczeniach znajdujących się na kierunku rozprzestrzeniania się pożaru oraz na kondygnacjach powyżej znajdują się osoby,

- zachodzi możliwość przedostania się ognia na sąsiednie kondygnacje.

Zakres zadań do wykonania będzie zależny od sytuacji pożarowej i występującego zagrożenia. Rodzaj konkretnych zadań ustala kierujący lub osoba uprawniona do wydawania decyzji o rozpoczęciu ewakuacji. Ogłoszenie decyzji o rozpoczęciu ewakuacji musi być przekazane w sposób spokojny a jednocześnie nakazujący i sugestywny, aby osiągnąć zamierzony cel, którym jest opuszczenie zagrożonych pomieszczeń. Akcją ewakuacyjną na poszczególnych kondygnacjach kieruje Właściciel lub wyznaczeni strefowi kierownicy ewakuacji. Strefowym kierownikiem ewakuacji może być każdy pracownik GWDA sp. z o.o., pracujący w chwili ogłoszenia alarmu o ewakuacji, lub inna osoba przez Właściciela wyznaczona. Odpowiada za ewakuację i sprawdzenie, czy wszyscy opuścili pomieszczenie. Wszystkie czynności ewakuacyjne trzeba wykonywać szybko, sprawnie, a zarazem spokojnie.

Jako pierwsze powinny być ewakuowane osoby o ograniczonej zdolności poruszania się. Osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków lub przenosić na rękach. Osobom tym oczywiście powinien towarzyszyć pracownik wyznaczony przez kierującego ewakuacją. Podczas ewakuacji z pomieszczeń pracownicy powinni być kierowani na poziomie drogi ewakuacji a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne do najbliższych wyjść ewakuacyjnych na zewnątrz obiektu w oznaczone miejsce zbiorki. Ostatecznie o koncentracji ewakuowanych osób poza strefami zagrożonymi decyduje kierujący akcją ewakuacyjną.

W trakcie ewakuacji sprawdzane są wszystkie pomieszczenia znajdujące się na parterze i kondygnacjach przez np. wyznaczonego pracownika.

4.5 ETAPY EWAKUACJI

Ewakuację można podzielić na cztery etapy:

Etap I

- czas od powstania pożaru do jego zauważenia;

Etap II

- czas od zauważenia pożaru do ogłoszenia alarmu

(ewakuacji);

- Etap III

czas od ogłoszenia alarmu do rozpoczęcia ewakuacji;

Etap IV

- czas potrzebny na opuszczenie obiektu czyli od rozpoczęcia do zakończenia ewakuacji.

W budynkach, które są wyposażone w system sygnalizacji pożarowej:

- czas wykrycia pożaru jest relatywnie krótki, a w obiektach nie posiadających takiego systemu czas ten znacznie się wydłuża.
- zakończenie etapu I następuje dopiero po zauważeniu pożaru przez osoby będące użytkownikami obiektu lub osoby postronne, np. po wydostaniu się dymu lub płomieni na zewnątrz budynku. W przypadku innego zagrożenia (np. katastrofy technicznej, czy podłożenia ładunku wybuchowego) czas fazy I będzie bardzo różny.
- w pierwszym przypadku bardzo krótki, a w drugim trudny do określenia.

Czas trwania etapu II zależy głównie od wyszkolenia **pracowników** odpowiedzialnych za ewakuację. Wszystko zależy od czasu sprawdzenia rodzaju zagrożenia i ogłoszenia ewakuacji.

Ogłoszenie alarmu nie zawsze gwarantuje natychmiastowe rozpoczęcie ewakuacji, wszystko zależy od zagrożenia. W tym czasie realizowane są następujące zadania:

- osoba która pierwsza zauważyła pożar lub zagrożenie powinna natychmiast powiadomić (powiadamia głosem) najbliższe otoczenie o zaistniałym niebezpieczeństwie, oraz (osobiście) Właściciela/Zarządcę budynku lub osobę przez niego wyznaczoną,
- zarządca lub osoba przez niego wyznaczona podejmuje decyzję w sprawie ewakuacji

i poleca przystąpić do czynności ewakuacyjnych. Dopiero po upewnieniu się, że zagrożenie rzeczywiście istnieje następuje etap III. Czasami wystarczy na początku ewakuować część budynku - piętro nad miejscem zagrożenia (np. w przypadku pożaru), następnie ewakuować cały budynek. Główne przyczyny powodujące wydłużenie tego etapu to potraktowanie takiego alarmu jako fałszywy, oczekiwanie na potwierdzenie rodzaju zagrożenia oraz oczekiwanie na decyzję o ewakuacji. Strefowi kierownicy ewakuacji po otrzymaniu informacji o ogłoszeniu alarmu natychmiast przystępują do ewakuacji. Czas trwania tej fazy powinien być krótki.

Etap IV, czyli właściwy czas ewakuacji zależy od wielu czynników:

- znajomości obiektu, dróg ewakuacji i rozmieszczenia wyjść ewakuacyjnych;
- stanu technicznych zabezpieczeń przeciwpożarowych;
- stopnia przygotowania do prowadzenia ewakuacji;
- znajomości procedur podczas ewakuacji;
- przeszkolenia.

Śmiało możemy stwierdzić, że czas od powstania pożaru do zakończenia ewakuacji zależy przede wszystkim od poprawności reakcji osób zagrożonych. Musimy pamiętać o tym, iż najbardziej zawodnym elementem mającym wpływ na bezpieczeństwo pożarowe jest człowiek. Obowiązek przeprowadzania próbnej ewakuacji oraz warunków ewakuacji spoczywana właścicielu, zarządcy obiektu.

Ewakuacja próbna sprowadza się do dwóch zagadnień:

1. Sprawdzenia organizacji ewakuacji, w tym:

- sprawdzenia skuteczności dotychczasowego sposobu informowania o zagrożeniu oraz systemu powiadamiania o konieczności ewakuacji, w tym reakcji na alarm pożarowy;
- doskonalenia procedur ewakuacji, w tym zapoznanie z kierunkami ewakuacji i zasadami zachowania się;
- koordynacji działań służby ochrony;
- zminimalizowania możliwości wystąpienia paniki i jej skutków;
- zmierzenia czasu potrzebnego na opuszczenie obiektu przez wszystkie osoby w nim się znajdujące;
- weryfikacji opracowanych zasad postępowania na wypadek pożaru;

Sprawdzenia warunków ewakuacji:

- ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
- długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
- stanu technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego;
- oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego) które jest niezbędne do ewakuacji ludzi;
- możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych.

Główny nacisk należy położyć na ewakuację osób zgodnie z założeniem, że życie ludzkie jest najcenniejsze. Ewakuację można rozszerzyć o ewakuację mienia, jednak tylko w uzasadnionych przypadkach, np. zabezpieczenie cennych danych dla firmy - informacji, dokumentów, sprzętu, itp.

Obowiązek zawiadomienia o pożarze obiektu:

W przypadku powstania pożaru wszystkie znajdujące się w budynku osoby zobowiązane są podjąć działania w celu jego likwidacji.

Po pierwsze, należy zaalarmować niezwłocznie, przy użyciu wszystkich dostępnych środków osoby będące w strefie zagrożenia oraz wezwać straż pożarną.

Telefoniczne alarmowanie należy wykonać w następujący sposób:

Po wybraniu numeru alarmowego straży pożarnej 998 i zgłoszeniu się dyżurnego spokojnie i wyraźnie należy podać:

- swoje imię i nazwisko, numer telefonu, z którego nadawana jest informacja o zdarzeniu,
- adres i nazwę obiektu, numer kondygnacji,
- co się pali (np. odzież w suszarni, meble tapicerowane, wykładziny itp.) oraz na którym piętrze,
- czy istnieje zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego,
- czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwopalne.

Po podaniu informacji nie należy odkładać słuchawki do chwili potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia.

Przyjmujący może bowiem zażądać potwierdzenia zgłoszenia poprzez oddzwonienie, dodatkowych informacji, które w miarę możliwości należy podać. Po drugie: po zaalarmowaniu straży pożarnej należy niezwłocznie przystąpić, przy użyciu miejscowych środków gaśniczych do gaszenia pożaru i nieść pomoc osobom zagrożonym w przypadku koniecznym przystąpić do ewakuacji ludzi i mienia. Należy czynności te wykonać w taki sposób aby nie doszło do powstania paniki jaką może wywołać faktyczne zagrożenie.

W przypadku zauważenia rozwijającego się pożaru należy:

- przystąpić do ewakuacji osób znajdujących się w budynku,
- postępować zgodnie z procedurami opisanymi w rozdziale o ewakuacji.

Obowiązki uczestników ewakuacji

Osoba, która pierwsza zauważy pożar powiadamia Właściciela/Zarządcę firmy i alarmuje Państwową Straż Pożarną, ewentualnie Pogotowie Ratunkowe, Policję, Pogotowie Energetyczne, Straż Miejską korzystając z umieszczonych przy telefonie numerów alarmowych (np. portiernia lub dyspozytornia).

Obowiązki kierowników

Kierownicy poszczególnych obiektów:

- zarządzają przygotowanie pracowników do ewakuacji,
- wydają polecenie ewakuacji,
- wyznaczają osoby odpowiedzialne za ewakuację,
- wydają polecenia ewakuacji mienia ruchomego,
- przed opuszczeniem budynku sprawdzają czy wszystkie osoby zostały ewakuowane.

Pracownicy

Właściciel/Zarządca po otrzymaniu informacji o pożarze, lub innym zagrożeniu poleca podległemu personelowi wykonać następujące czynności:

- umówionym sygnałem dźwiękowym lub głosem ogłosić alarm, który jest sygnałem do podjęcia przez podległy personel czynności ewakuacyjnych,

- przystąpić do ewakuacji.

Kierownicy są odpowiedzialni za ład i porządek w czasie ewakuacji. Sprawdzają, czy wszyscy opuścili pomieszczenia biurowe, socjalne, budynki gospodarcze oraz inne obiekty zlokalizowane na terenie Spółki. Gości/klientów firmy wyprowadzają do wyznaczonego miejsca zbiórki ewakuacyjnej, gdzie sprawdzają stan osobowy grupy, a następnie składają meldunek Właścicielowi/Zarządcy (Prezesowi/Prokurentowi) – kierownikowi ewakuacji.

Obowiązki pracowników

- przerwać natychmiast pracę – unieruchomić pracujące maszyny manualnie lub przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu,
- wyjść z pomieszczenia na drogi ewakuacyjne i kierować się do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego,
- w czasie trwania ewakuacji zachować ciszę i spokój,
- należy iść szybko, ale nie wyprzedzać innych, aby nie powodować zamieszania,
- nie wolno zatrzymywać się, ani poruszać w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji.

Pracownicy

Pracownicy sprawdzają czy pożar powstał na „ich” kondygnacji, budynku. Jeżeli pracują na parterze lub na kondygnacji, na której powstał pożar przystępują natychmiast do ewakuacji. Jeżeli znajdują się na innej kondygnacji niż wyżej wymienione, po sprawdzeniu natężenia ruchu na korytarzu i klatce schodowej, samodzielnie podejmują decyzję o momencie rozpoczęcia ewakuacji. Są odpowiedzialni za ład i porządek w czasie ewakuacji. Sprawdzają, czy wszyscy opuścili pomieszczenia biurowe, socjalne, budynki. Gości/klientów firmy wyprowadzają do wyznaczonego miejsca zbiórki ewakuacyjnej, gdzie sprawdzają stan osobowy grupy, a następnie składają meldunek Właścicielowi/Zarządcy (Prezesowi/Prokurentowi) - kierownikowi ewakuacji.

Sposoby postępowania w przypadku zgłoszenia o podłożeniu lub znalezieniu ładunku wybuchowego w obiekcie

Osoba, która przyjęła zgłoszenie o podłożeniu ładunku wybuchowego albo zauważyła w obiekcie przedmiot niewiadomego pochodzenia mogący być ładunkiem wybuchowym zobowiązana jest o tym powiadomić:

- ✓ Zarządcę obiektu, dyrektora firmy lub osoby przez niego wyznaczone, przełożonego,

✓ **Policję tel. 997 lub 112**

- zawiadamiając Policję należy podać:
 - treść rozmowy ze zgłaszającym o podłożeniu ładunku wybuchowego, którą należy prowadzić wg wskazówek znajdujących się poniżej,
 - miejsce i opis zlokalizowanego przedmiotu, który może być ładunkiem wybuchowym,
 - numer telefonu, z którego prowadzona jest rozmowa i swoje nazwisko,
 - uzyskać od Policji potwierdzenie o przyjętym zgłoszeniu.

Pracownik obiektu prowadzący rozmowę telefoniczną ze zgłaszającym o podłożeniu ładunku wybuchowego powinien postępować według poniższych wskazówek:

- rozmowę prowadzić spokojnie i uprzejmie.

Osoba odbierająca informację powinna starać się podtrzymać rozmowę przedłużając czas jej trwania,

• w trakcie rozmowy dążyć do uzyskania możliwie jak największej ilości informacji o zgłaszającym i posiadanej przez niego wiedzy o terenie lub obiekcie będącym celem zamachu oraz o podłożonym ładunku wybuchowym zadając poniższe pytania:

- gdzie podłożono bombę?
- jak ona wygląda?
- dlaczego bomba została podłożona?
- kiedy nastąpi wybuch?
- jakie warunki muszą być spełnione, aby nie doszło do wybuchu?

- podczas prowadzonej rozmowy należy również zwrócić uwagę na:

- płeć oraz wiek zgłaszającego,
- głos, język zgłaszającego oraz odgłosy w tle.

Zgłaszającemu należy uświadomić możliwość spowodowania zranień osób postronnych w wyniku wybuchu.

Po usłyszeniu komunikatu wzywającego do opuszczenia budynku należy udać się oznakowanymi drogami ewakuacyjnymi do wyjść ewakuacyjnych, a następnie do punktu zbiórki ewakuacyjnej. W punkcie zbiórki oczekiwać należy na dyspozycje swoich przełożonych lub osoby kierującej ewakuacją.

Sygnal alarmowy – sposób ogłoszenia alarmu

Sygnal alarmowy obowiązujący na terenie GWDA sp. z o.o. to sygnał dźwiękowy wydobywający się z SSP (sygnalizatory akustyczne zainstalowane wewnątrz i na zewnątrz) oraz głosowy, który będzie rozgłaszany przez (wyznaczonych) pracowników firmy (tzw. goniec) na polecenie Prezesa lub jego zastępcy.

PRACOWNICY

Osoba, która usłyszy alarm akustyczny wydobywający się z SSP niezwłocznie informuje innych pracowników i wspólnie starają się odszukać miejsce uruchomienia się czujki w celu sprawdzenia/potwierdzenia zagrożenia pożarowego.

W przypadku alarmu fałszywego należy uspokoić pracowników/gości oraz przekazać informację o zaistniałej sytuacji kierownikowi bądź właścicielowi/zarządcy obiektu oraz wezwać konserwatora Systemu Sygnalizacji Pożaru.

W przypadku wystąpienia zagrożenia pożarowego postępowanie j.w.

Ze względu na duży teren zakładu pracownicy GWDA sp. z o.o. porozumiewają się przy pomocy radiostacji nasobnych - drogą radiową

W przypadku wystąpienia zagrożenia pożarowego z łatwością można nawiązać kontakt z pracownikami firmy. Czynność tą można wykonać wywołując ją bezpośrednio lub przez dyspozytora, który zasadniczo czuwa w dyspozytorni.

Działania „gońca”:

- goniec po otrzymaniu informacji o zagrożeniu pożarowym od przełożonego udaje się na najwyższą kondygnację budynku i od najwyższej kondygnacji do najniższej ogłasza podniosłym lecz opanowanym głosem jak niżej:

**UWAGA! UWAGA! OGŁASZAM ALARM
EWAKUACYJNY BUDYNKU!
PROSZĘ O UDANIE SIĘ DO WYZNACZONYCH
MIEJSC DO ZBIÓRKI EWAKUACYJNEJ!**

**Na terenie Spółki wyznaczono 3 miejsca zbiórki do ewakuacji.
Ich dokładną lokalizację przedstawia załącznik nr 17 – Plan sytuacyjny.**

5. WYKAZ PRZEPISÓW I NORM

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. 2021 r. poz. 869 ze zm.).
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719 ze zm.).
3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030).
4. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351).
5. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065).
6. Polskie Normy z zakresu ochrony przeciwpożarowej:
 - PN-EN ISO
7010:2012+A1:2014+A2:2014+A3:2014+A4:2015+A5:2015+A6:2016+A7:2017
Symbole graficzne – Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa.

6. ZAŁĄCZNIKI

1. Oświadczenie – zapoznania pracowników z Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego.
2. Protokół – zabezpieczenie prac niebezpiecznych pożarowo.
3. Zezwolenie – na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo.
4. Karta aktualizacji Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego.
5. Wykaz osób zapoznanych z Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego.
6. Plan ewakuacji - Budynek administracyjno-biurowy – parter.
7. Plan ewakuacji - Budynek administracyjno-biurowy – piętro.
8. Plan ewakuacji - Budynek socjalno-biurowy.
9. Plan ewakuacji - Budynek warsztatowy.

10. Plan ewakuacji - Budynek energetyczny.
11. Plan ewakuacji - Budynek dmuchaw.
12. Plan ewakuacji - Budynek przepompowni operacyjnej przy WKFO.
13. Plan ewakuacji - Budynek wirówek.
14. Plan ewakuacji - Budynek krat – parter.
15. Plan ewakuacji - Budynek krat – piętro.
16. Plan ewakuacji - Stacja zagęszczania osadów.
17. Plan sytuacyjny terenu GWDA sp. z o.o.
18. Zasady ustawiania stert i stogów na kompostowni.
19. Załącznik 5 - Przestrzenie zagrożone wybuchem na terenie GWDA sp. z o. o.
20. Instrukcja postępowania z odpadami, które mogą ulegać samonagrzewaniu się.

ZAŁĄCZNIK nr 1

.....
(Nazwa i adres zakładu pracy)
.....
(imię i nazwisko pracownika)
.....
(stanowisko)

Piła, dnia 20....r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem(am) zapoznany(a) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi na terenie GWDA sp. z o.o. w Pile a w szczególności znane mi są zasady i sposoby:

- a) zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru na stanowisku pracy i na terenie obiektu,
- b) postępowania na wypadek pożaru,
- c) użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych w miejscu pracy.

Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego przyjmuję do wiadomości i przestrzegania.

.....
(podpis składającego)

Protokół nr.....
zabezpieczenia przeciwpożarowego prac
niebezpiecznych pożarowo

1. Nazwa, określenie budynku/pomieszczenia i miejsca, w którym przewiduje się wykonanie prac niebezpiecznych pożarowo
.....
2. Kategoria zagrożenia ludzi, obciążenie ogniowe oraz właściwości pożarowe materiałów palnych w pomieszczeniu/miejscu wykonywania prac:
.....
3. Rodzaj elementów budowlanych, ich zapalność występująca w pomieszczeniach lub rejonie przewidzianym do prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo:
.....
4. Sposób zabezpieczenia pożarowego pomieszczenia, stanowiska, urządzenia itp. Na okres wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo:
.....
5. Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia toku prac niebezpiecznych pożarowo:
.....
6. Środki i sposób alarmowania współpracowników i straży pożarnej w przypadku powstania pożaru:
.....
7. Osoba(y) odpowiedzialna(e) za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac niebezpiecznych pożarowo:
.....
8. Osoba(y) odpowiedzialna(e) za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w czasie wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo:
.....
9. Osoba(y) zobowiązana(e) do przeprowadzenia kontroli rejonu prac niebezpiecznych pożarowo po ich zakończeniu:

.....

Podpisy członków komisji

.....
.....
.....
.....

Zezwolenie nr
na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo

1. Miejsce prac: _____

2. Rodzaj prac: _____

3. Czas wykonywania prac, dnia _____ od godz. _____ do godz. _____

4. Zagrożenie pożarowe w miejscu wykonywania prac:

5. Sposób zabezpieczenia miejsca prac przed możliwością zainicjowania pożaru:

6. Środki zabezpieczenia:

1/ przeciwpożarowe: _____

2/BHP: _____

3/ inne: _____

7. Sposób wykonywania prac: _____

8. Odpowiedzialni za:

1/ przygotowanie miejsca prac, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac:

_____ wykonano _____

(imię i nazwisko)

(podpis)

2/ wyłączenie spod napięcia:

_____ wykonano _____

(imię i nazwisko) (podpis)

9. Zezwalam na rozpoczęcie robót:

podpis Kierownika _____

10. Pracę zakończono dnia _____ godz. _____

11. Stwierdzam odebranie robót

_____ skontrolował _____

(imię i nazwisko)

(podpis)

KARTA AKTUALIZACJI INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Lp.	Data aktualizacji	Zakres aktualizacji	Imię i Nazwisko osoby dokonującej aktualizacji IBP	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				

**WYKAZ OSÓB ZAPOZNANYCH Z INSTRUKCJĄ BEZPIECZEŃSTWA
POŻAROWEGO**

Lp.	Imię i Nazwisko	Podpis
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		
12.		
13.		
14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		

30.		
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		
51.		
52.		
53.		
54.		
55.		
56.		
57.		
58.		
59.		
60.		
61.		
62.		

INSTRUKCJA POSTĘPOWANIA Z ODPADAMI, KTÓRE MOGĄ ULEGAĆ SAMONAGRZEWANIU SIĘ

- Odpady, które mogą ulegać samonagrzewaniu się to odpady, które wskutek reakcji biologicznych lub chemicznych zachodzących w trakcie ich magazynowania lub przetwarzania mogą samoczynnie nagrzewać się, co może powodować w wyniku akumulacji ciepła samozapalenie.
- Na terenie Kompostowni za odpady, które mogą ulegać procesom samonagrzewania uznaje się odpady o kodzie 20 02 01 - odpady ulegające biodegradacji, w skład których mogą wchodzić: części roślin, trawa, liście, gałęzie, a także częściowo przetworzone ww. tzw. zrębka.
- Miejsca magazynowania odpadów palnych, które mogą ulegać samonagrzewaniu, zabezpiecza się w sposób określony w warunkach ochrony przeciwpożarowej zawartych w operacie przeciwpożarowym sporządzonym dla instalacji kompostowni.
- Zakazuje się przekraczania maksymalnej wysokości magazynowania wskazanej w operacie przeciwpożarowym, która wynosi do 3 m.
- Należy stale zachowywać wskazane w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz uzgodnione w operacie ppoż odległości między wyznaczonymi strefami i sekcjami pożarowymi, odległości od dróg i granic działki oraz odległości od innych obiektów wskazanych w przepisach w tym zakresie.
- Prowadzący magazynowanie odpadów zobowiązany jest monitorować wielkości powierzchni stref, sekcji określonych w operacie przeciwpożarowym.
- Miejsca magazynowania odpadów ulegających samonagrzewaniu wyposaża się w sprzęt gaśniczy oraz zapewnia się dostęp wody do celów p.poż. zgodnie z wymogami określonymi w przepisach o ochronie przeciwpożarowej.
- Należy zapewnić monitoring wizyjny 24 h/dobę zgodnie z wymogami w zakresie wizyjnego systemu kontroli miejsc magazynowania odpadów.
- W miejscu magazynowania odpadów ulegających procesom samonagrzewania zapewnia się monitorowane temperatury wewnątrz pryzmy z odpadami z częstotliwością nie rzadziej niż jeden raz na dobę. Monitoring polegać będzie na wykonywaniu/odczytywaniu pomiarów temperatury przy wykorzystaniu kamery termowizyjnej, a wyniki zapisywane będą w ewidencji danych o temperaturze odpadów mogących ulegać samonagrzewaniu.
W przypadku stwierdzenia wysokiego stopnia zagrożenia dodatkowe odczyty monitorujące mogą zostać zlecone obsłudze oczyszczalni/dyspozytorom.
- W przypadku przekroczenia progu określonego na 160 °C należy rozpocząć zraszanie/polewanie pryzm z odpadami za pomocą węża z najbliższego hydrantu zewnętrznego. W przypadkach krytycznych wskazane jest rozebranie pryzmy, dalsze polewanie wodą, a w przypadku pierwszych oznak samozapalenia - użycie gaśnic oraz wezwanie służ ratowniczych straży pożarnej.
- W miejscu magazynowania odpadów ulegających samonagrzewaniu zabrania się stosowania otwartego ognia.
- Na terenie instalacji obowiązuje bezwzględny zakaz palenia tytoniu.
- W miejscu magazynowania odpadów ulegających samonagrzewaniu nie wolno wykonywać prac pożarowo niebezpiecznych.
- W miejscu prac na terenie magazynowania odpadów ulegających samonagrzewaniu można użytkować wyłącznie sprawne technicznie maszyny i urządzenia, a prace wykonywać mogą wyłącznie osoby przeszkolone w zakresie ochrony przeciwpożarowej.